Egyetem szépe választás

AVIVAT ACADEMIA

A Nyugat-magyarországi Egyetem lapja

2010 : 2 : március - április

ÁTVÁLTOZÁS A CSODÁK PALOTÁJÁBAN

Régóta dédelgetett terv valósult meg 2010. február 26-án, amikor a Geoinformatika Kar hatvan hallgatója a budapesti Csodák palotájába kirándult. A látogatás teljes költségét a Geinformatika Kar Hallgatói Önkormányzata finanszírozta.
(Cikkünk a 7. oldalon olvasható.)

Otthon nem érdemes kipróbálni

Néha a csodák is magyarázatra szorulnak

TARTALOM

2 Szigethy Magdolna: „Ez a kitüntetés a munkatársaimnak is szól"
3 Gyermekpszichodráma – kulcs a teljesebb élethez
4 Sporttörténelmet írt az MNSK docense – interjú Sákovics Péterrel
5 Hallgatói pályázat
5 Brunszvik Teréz grófnő a tetőtéri terem névadója
6 Pénzügyesek a bankvilág központjában
6 Második helyen a KTK csapata
7 Átváltozás a Csodák Palotájában
7 Megnyílt a Nyugat Étterem
8 Német nyelvtani kisokos
8 Egy digitális tananyag ismertetése
9 Dr. Cseh Sándor kitüntetése
9 Ligeti István – Ligeti Zsombor: Ország regatta
10 A magyar–szlovák kapcsolatok rendezésében kulcsszerepe van a fiataloknak – nagykövet látogatás a SEK-en
11 Tudományos szenzáció a madárvonulási atlasz
12 Bolyais diák a Nemzetközi Biológiai Diákolimpián
12 Tanulás és sport a Bolyaiban
12 Technológiai Transzfer Napot tartottak
13 50 éves a szombathelyi felsőoktatás
14 Az Alkalmazott Művészeti Intézet hallgatói is részt vállalnak a soproni belváros rehabilitációjában
14 Tanulmányút: kompetencia alapú idegennyelv-oktatás
15 40 éves a SEK maribori kapcsolata
15 Véget ért az MNSK Egészségfejlesztési Intézet első országos projektje
16 II. Szociálpedagógia szakest a Benedek-karon
16 „Indulj el egy úton…"
17 Iskola a határokon túl
17 Első Kaposvári Nemzetközi Kamarazenei Fesztivál
18 Program a tudományos eredmények széles körű terjesztésére és elismertetésére
19 Tananyagfejlesztéssel a GEO-ért /TÁMOP 4.1.2
20 A költő vére - Winkler András verseskötetének bemutatója
22 A magyarok és a bor
23 Mennyei Harmóniák
23 „20 éves a Soproni Norma"- emlékülés a Benedek Elek Pedagógiai Karon
24 Bútorművész az FMK tiszteletbeli hallgatója

Vivat Academia
A Nyugat-magyarországi Egyetem lapja

Apáczai Csere János Kar - Győr,
Benedek Elek Pedagógiai Kar - Sopron,
Erdőmérnöki Kar - Sopron,
Faipari Mérnöki Kar - Sopron,
Geoinformatikai Kar - Székesfehérvár,
Közgazdaságtudományi Kar - Sopron,
Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Kar - Mosonmagyaróvár
Savaria Egyetemi Központ - Szombathely

VIII. évfolyam, 2. szám
2010. március - április

Főszerkesztő: Hargitai Gábor, hargitaig@nyme.hu
Olvasószerkesztő: Tóth András, tothandras@nyme.hu
A szerkesztőbizottság:
Dr. Albert Levente, lalbert@emk.nyme.hu (EMK)
Balázsik Valéria, bv@geo.info.hu (GEO)
Dr. Bácsatyai László, bacsaty@emk.nyme.hu (EMK)
Dr. Borbély József, jborbely@ktk.nyme.hu (KTK)
Csiha Tünde Noémi (Kommunikációs Iroda)
Sütő Csaba András, scsa@atif.hu (AK)
Kleinhappel Miklós (SEK)
Nagy Mónika nagymonika@atif.hu (AK)
Mészáros Ágnes (KTK)
Takács Judit takacs.judit@bepf.hu (BPFK)
Dr.Tenk Antal tenka@mtk.nyme.hu (MÉK)
Tóth Mariann mtoth@nyme.hu
Dr. Vincze Judit vinczej@mtk.nyme.hu (MÉK)
fotók: Petyus András

Címlapfotó: Petyus András: Egyetem szépe választás Mosonmagyaróváron
A szerkesztőség címe: 9400, Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út 4.
Tel.:99/518-683; 518-365
e-mail: vivatacademia@nyme.hu

Kiadja: Nyugat-magyarországi Egyetem
9400, Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út 4.
Felelős kiadó: Prof. Dr. Faragó Sándor rektor

Design: Szarka Judit Gabriella és Szarka Zsófia Adrienn
Levilágítás: PrePress Grafikai Stúdió, Sopron
Felelős vezető: Sziklai Zsolt ügyvezető
Nyomás: Lővér-Print Nyomdaipari Kft., Sopron
Felelős vezető: Priszinger Imre ügyvezető
ISSN 1589-8091
Terjeszti a Nyugat-magyarországi Egyetem

Az online kiadás internetcíme: http://vaonline.nyme.hu/

SZIGETHY MAGDOLNA: „EZ A KITÜNTETÉS A MUNKATÁRSAIMNAK IS SZÓL.”

Szigethy Magdolna a Benedek Elek Pedagógiai Kar nyugalmazott könyvtárvezetője január 22-én, a Magyar Kultúra Napján Bibliotéka Emlékérem kitüntetést vehetett át Hiller István oktatási és kulturális minisztertől a Szépművészeti Múzeumban.

Eddig a hír. És most nézzünk kicsit túl a hivatalos sorokon! Ismerjük meg azt az embert, akit a Benedek-karon mindenki „Magdiként” szólít, aki több mint negyven évig segítette az egyetem oktatóinak és hallgatóinak szakmai felkészülését, tudományos előrehaladását. Többek között az enyémet is, előbb hallgatóként majd oktatóként. Ezért nézze el a kedves olvasó nekem az interjú tegező stílusát! Magázódva túl rideg és távolságtartó lett volna a beszélgetés Magdival, könyvtárunk hajdani vezetőjével.

Szigethy Magdolna negyven évig segítette az egyetem oktatóinak és hallgatóinak munkáját

- Komoly, nagy múltú helyen, az Erdészeti és Faipari Egyetem Központi Könyvtárában kezdted meg a munkát 1969-ben. Majd 1981-ben váltottál, és a Soproni Óvónőképző Intézet könyvtárában helyezkedtél el. Tavaly, negyven és fél dolgos esztendő után innen, az időközben Benedek Elek Pedagógiai Karra „keresztelt” intézményből, könyvtárvezetőként mentél nyugdíjba. Hogyan emlékszel vissza a munkahelyeidre?

- Mindkét könyvtárban értékes emberekkel, remek kollégákkal dolgoztam, akikre szívesen gondolok vissza. Pályakezdőként az Egyetem Központi Könyvtára nagy kihívásokat tartogatott. A csomagolástól a selmeci műemlékkönyvtár leltározásáig mindenféle könyvtári folyamatot megismerhettem. 1977-ben pedig, amikor az egyetemi könyvtár a jelenlegi épületébe költözött, részese lehettem a költöztetésnek és a belső elrendezés olvasóbarát kialakításának is. Később, a munkahelyváltással egy teljesen más közegbe kerültem, a központi könyvtár folyton nyüzsgő közegéből és nagy létszámú csapatából, egy kis létszámú, ámde esztétikus, családias környezetbe kerültem. Mégis szinte újra kellett tanulnom a szakmát, mert az óvóképző könyvtárának szakmai profilja teljesen eltérő volt az általam addig ismerttől. Meg kellett ismernem a pedagógiai és pszichológiai profilú szakkönyvtárat, az irodalmat és a különböző tantárgyak tematikáit. Hamar megszerettem az új munkahelyemet. Még a szociálpedagógia szak beindításával járó hatalmas munkára is szívesen emlékezem. Az új szak tantárgyaihoz 1993-ban csak nagyon kevés magyar nyelvű irodalom volt fellelhető. Rengeteget dolgoztunk és pályáztunk azért, hogy a nehezen megszerezhető szakirodalmak is polcainkra kerüljenek.

- Az utóbbi években jelentősen megváltoztak a fiatalok olvasási szokásai. A könyveket a számítógép monitorjára és a világhálón való barangolásra cserélték. A Benedek Elek Pedagógiai Kar Könyvtárában töltött időszak alatt szemtanúja lehettél ennek a kezdetben lassú, majd felpörgetett változásnak.

- Valóban, érdekes visszagondolni arra, amikor 1998-ban egy nagy egyetemi pályázat keretében tíz olvasótermi és jó néhány dolgozói számítógéphez jutottunk, folyamatosan jöttek és türelmetlenül vártak sorukra a hallgatók az olvasótermi gépeknél. Akkoriban minden gépnél ültek még este is, zárásig. Ma, amikor már szinte minden hallgatónak saját laptopja van, csak akkor keresik a könyvári számítógépeket, ha szakmai adatokra, vagy speciális könyvtári adatbázisokra van szükségük. Sok esetben már interneten tájékozódnak egy-egy szakkönyv meglétéről és az előadások közti szünetben szaladnak be kölcsönözni. Tudomásul kell venni azonban azt, hogy a folyamatosan változó világunk nemcsak az olvasói szokásokat változtatja meg, hanem az információhoz való hozzáférés módját is. A könyvtáraknak pedig alkalmazkodniuk kell ehhez a 21. századi funkcióváltozáshoz.

- A Benedek-kar könyvtára mindent megtesz az oktató- és hallgatóbarát közegért. Sőt igyekszik kifelé is nyitni. Az elmúlt két évben a könyvtár részt vett a nagysikerű Kutatók Éjszakája-programon, ahol tárt kapukkal és igazi könyvritkaságokkal vártátok az érdeklődőket. Melyik könyv a kari könyvtár legféltettebb kincse?

- Egy 1600-ból való német nyelvű Colerus-naptár, ez a könyvtár legrégebbi kötete. Amúgy sem sok van ebből a naptárból szerte a világban, de internetes tájékozódásom szerint, pont ebben az évben készült kiadvány nincs is máshol. Ezért nagyon óvjuk, raktárban, zárt he-

lyen őrizzük. A Kutatók Éjszakáján azonban ez a könyv is látható volt, más ritkaságok társaságában. Nagyon sokan jöttek és forgatták – kizárólag pamut kesztyűben - a több száz éves könyvlapokat. Köztük volt egy vak hallgató is, akinek megengedtük, hogy kézzel érintse a régi lapokat, tapintsa a repedezett bőrkötést. Soha nem fogom elfelejteni az arcát, miközben ujjaival felfedezte a régi könyv formáját, felületét.

- Az elmúlt évtizedek alatt, munkádból kifolyólag sok híres, ismert emberrel találkozhattál, beszélgethettél. Kik voltak azok, akik leginkább megérintettek a személyiségükkel, gondolataikkal?

- Elsőként még az egyetemi éveim alatt megismert idős Lámfalussy professzor urat említeném, akinek a fia nemzetközileg elismert közgazdászként, egyetemi tanárként és bankárként az Európai Monetáris Intézet elnöke volt. Őt az euró atyjaként is emlegetik. Az idős professzor már alig tudott járni, de időnként még belátogatott az egyetemre és az egyetemi könyvtárba. Nagy hatással volt rám Dr. Stefan Aumüller biológus professzor is, valamint Kányádi Sándor költő és Mérei Ferenc pszichológus. Ők mind-mind hatottak rám kiváló, tartalmas előadásaikkal, emberségükkel. Nem hallgathatom el azonban azokat a lelkileg felemelő pillanatokat sem, amiket a könyvtárba látogató óvodás csoportok szereztek a könyvtárosoknak. A gyakorló óvodák ovisai gyakran megjelentek nálunk. Őket a polcok között kalauzolni igazi élmény volt. Amikor felismertek a könyvtárban egy-egy olyan mesekönyvet, amit otthon is lapozgattak, nagy volt az öröm.

- Egy könyvtáros, aki az élete nagy részét könyvek között tölti, szokott még otthon is olvasni?

- Hogyne, sokat és sokfélét. Főként szépirodalmat, abból is a 20. és 21. századi írók műveit. Rakovszky Zsuzsa soproni író, költő, műfordító regényei nagy kedvenceim, mivel ezekben gyakran megjelenik a régi Sopron lakóinak élete. Született soproniként ugyanis nagyon érdekelnek a történelmi és helytörténeti művek. Legutóbbi ilyen jellegű olvasmányélményem a Soproni Füzetek utolsó számához kapcsolódik, ebben rendkívül tetszett Hárs József helytörténész Fertő-tó történetéről szóló tanulmánya. Az olvasás mellett rendszeresen eljárok városi művészeti eseményekre is, feltöltődöm egy szép kiállítástól, hangversenytől.

- Január óta a nyugdíjasok életét éled, szép pályád méltó lezárásaként megkaptad a Bibliotéka Emlékérmet. Mit üzensz az itt maradó könyvtáros kollégáknak?

Azt, hogy köszönöm az együtt töltött dolgos éveket. A könyvtár csapatmunka, ami csak úgy lehet eredményes, ha a kollektíva minden tagja tudása legjavát adja a közös cél érdekében. Ezért úgy gondolom, hogy a kitüntetés rajtam keresztül a volt munkatársaimnak is szól. Ezt Goethe úgy mondta: „Semmik vagyunk azok nélkül, akik előttünk éltek és azok nélkül, akik mellettünk élnek" - én is épp így gondolom.

S. Takács Judit
PR-munkatárs

GYERMEKPSZICHODRÁMA – KULCS A TELJESEBB ÉLETHEZ

Kende B. Hanna

A gyermekpszichodráma szituációs játékokon keresztül, a sokrétű szerepek eljátszásával segít feldolgozni a gyermekeknek a bennük felgyülemlett kisebbségi érzést, magányt, szorongást és fájdalmas emlékeket. Hatása vitathatatlan. Másfél éves csoportfoglalkozást követően a kis páciensek testileg-lelkileg egészségesebben, érzelmileg stabilabban folytathatják életüket. Minderről Kende B. Hanna gyermekpszichológus, a Magyar Individuálpszichológiai Egyesület tiszteletbeli elnöke és kiképző pszichoterapeutája beszélt a Benedek Elek Pedagógiai Karon rendezett Szakmai Napon. A tartalmas délutánt, mely az individuálpszichológiai szemléletű gyermekpszichodráma jelentőségéről szólt, a kar Társadalomtudományi és Pszichológiai Intézete szervezte.

Kende B. Hanna, több mint négy évtizede foglalkozik pszichodrámával, Franciaországban kidolgozott módszerét több száz magyarországi szakembernek adta már át. Neki köszönhetően hazánkban jelenleg 106 pszichodrámás csoport működik. – Általában szellemileg és testileg is visszamaradott, szociális kötődéseikben sérült, bántalmazott gyermekekkel foglalkoztam. Az ő „univerzumuk" igen sötét. Önmagukról rendkívül rossz véleménnyel vannak és ez a csoportos drámajátékokban bizony elő is tűnik. Gyakran szörnyként, vámpírként, zombiként ábrázolják magukat. Egy bántalmazott hétéves kislány páciensem a rajzán hét toronyba zárva, börtönben sínylődve jelenítette meg a saját alakját. Egy éven át tartó komoly munkába került, hogy különböző jelmezekbe bújva, mesei jelenetekben feleleventve képessé váljon az őt ért traumák feldolgozására, képes legyen börtönéből kitörve nyitni a világ felé. Ma már 31 éves felnőtt nőként, ő is a segítők oldalán áll. Franciaországban az emigráns gyermekek fejlesztésén munkálkodik – elevenítette fel sikerélményeit a nemzetközi elismertségű pszichoteraputa. A terápiás célokra kifejlesztett drámajátékon alapuló csoportmódszert Istvánffy Gabriella és Mihály Blanka gyermekpszichodráma-vezető irányításával a Szakmai Nap résztvevői maguk is kipróbálhatták. Mesefigurák és virtuális hősök egyaránt megelevenedtek a játék folyamán. Ezáltal mindenki szembesülhetett azzal, hogy a személyiség és a kreativitás fejlesztésére is kiválóan alkalmas terápiás módszer, hogyan képes a gyermekekben feltámasztani a saját egyediségükbe, jóságukba és tehetségükbe vetett hitet.

S. Takács Judit
PR-munkatárs

SPORTTÖRTÉNELMET ÍRT AZ MNSK DOCENSE – INTERJÚ SÁKOVICS PÉTERREL

Sákovics Péter, a Savaria Egyetemi Központ Művészeti, Nevelés- és Sporttudományi Kar docense sporttörténelmet írt. A szombathelyi sportember három év alatt jutott a racketlon világranglista élére. Módszeresen építkezve verekedte be magát a világ legjobbjai közé, azt az elvet tartva szem előtt, hogy a hétköznapi sikerek vezetnek a nagy diadalokhoz.

– Nem mintha bármi probléma lenne a koroddal, de aki nem ismer, könnyen lehet, hogy arra számít, egy huszonéves embert mutatunk be az olvasóknak, holott elmúltál 50.

– Tény, hogy 50 is elmúltam, bár nem érzem. Ha a kérdés arra vonatkozik, hogy fizikailag bírom-e, akkor az a válaszom, hogy igen. Igaz, néha azon kapom magam, hogy többet edzek egy héten, mint profi labdarúgó koromban.

– Sokan nincsenek tisztában azzal, mi is a racketlon, vagy más néven négylabda, ezért érdemes röviden leírni: négy ütősportból, asztaliteniszből, tollaslabdából, fallabdából és teniszből álló sport. Két variáció van: „be kell érni" ehhez a sporthoz vagy benned van valami plusz, illetve hiányzik belőled valami, ami miatt 50 felett is magad mögé utasítod a világot.

– Az igazság az, hogy nekem találták ki a racketlont, mert mind a négy sportág közel áll hozzám. Úgy gondolom, hogy ha a jó kondíció és a szükséges technikai tudás megfelelő küzdőszellemmel párosul, akkor ez az eredmény.

– Nem olyan embernek tűnsz, aki lassít, megnyugszik, inkább fordítottan arányos a korod és az eredményeid. Megszoktad a sikert és „hajszolod", vagy egy magától értetődően természetes folyamatról van szó?

– Ezen nem gondolkodtam még, de hihetetlenül élvezem a játékot, és mindig találok magamnak új célokat benne. Amikor elkezdtem racketlonozni, azonnal sikereket értem el, rövid időn belül nyertem több versenyt hazai és nemzetközi porondon is. Ez kellő lökést adott az indulásnál. Nagyon jó érzés volt tapasztalni, hogy elismerik tudásomat, annak ellenére, hogy újoncnak számítottam az elején. Aztán jó játékosnak tartottak, akivel vigyázni kell, mert képes megverni bárkit a korosztályában.

– Hol tartasz ma?

– Én vagyok az, akit le kell győzni. Közben változott a tervezés fázisa is: szisztematikusan készülök az aktuális versenyidőszakra és kitűzöm az adott év céljait.

– Hogy telik egy napod? Mondjuk a mai milyen volt?

Általában minden nap edzek egy vagy két sportágat. A mai menü: két óra tenisz és egy óra tollas. De tegnap a pingpong és a fallabda mellé még egy kis foci is becsúszott. Amennyiben hétvégén nincs verseny, akkor rekreálódom, például kocogással, úszással.

– Tanár is vagy, méghozzá minden hízelgés nélkül lehet azt mondani, hogy a hallgatók szerint jó. Hogy lehet jó tanárnak és jó sportolónak is lenni, amikor mindkettő teljes embert kíván?

– Szerencsés vagyok, mert az a munkám, amit egyébként is csinálnék. Egész eddigi életem a sportról szólt. Sportoltam, tanítottam, vagy sportvezetőként próbáltam eredményes lenni. Talán azért tartanak jó tanárnak, mert viszonylag nagy hatékonysággal tudom átadni a gyakorlati tapasztalataimat és mindez személyes példamutatással is párosul. Ezt rendkívül fontosnak tartom a testnevelői, edzői szakmában.

– És a magánélet? Jó tanárnak, jó sportolónak, plusz jó férjnek, apának lenni mennyire egyszerű?

– A magánéletemet is a sport tölti ki. Feleségem, aki válogatott tornász volt, szintén testnevelő. A nagyobbik lányom a TF-re jár és az NB I-ben röplabdázik. A kisebbik középiskolás és szintén röpizik, csak ő a Haladásban. Egy kicsit – talán nem is kicsit – ennek a miliőnek is köszönhetem a sporteredményeket.

Sákovics Péter

– Két hétig nem voltál itthon. Mivel telt ez az idő?

Sítáborokon vettem részt. Én vagyok az intézetünkben a téli terepes gyakorlatok felelőse. A Savaria Egyetemi Központ több száz hallgatója sajátítja el februárban a síelés alapjait, és ezzel van munka bőven, de mindez természetesen nem megy az edzés rovására.

– A racketlonban már nincs pihenőidőszak.

– Február 26–28-val kezdődött Malmőben az idei nemzetközi versenyévad. Majd Prága, Budapest, Bécs, Belgium, Zürich, Eindhoven, London, Bécs, Edinburgh és végül az egyéni világbajnokság Hollandiában következik. Ezek a fő versenyek és javarészt a szponzoroktól függ, hogy melyeken veszek részt.

– Hogy élnéd meg, ha a sikersorozat után egy pechesebb időszak következne?

– Nem lenne gond. 2007-ben a portugál partneremmel elvesztettük a vb-döntőt párosban. A vereség pillanatában biztos voltam benne, hogy megnyerem én még ezt a címet, és tavaly sikerült is. Tehát a vereség nálam a fejlődés bölcsője. Ráadásul januártól a Nemzetközi Racketlon Szövetség bevezette a +50-es és a +60-as kategóriát is, így még nagyobb a motiváció. Plusz itt van a válogatottság, ami ugyancsak birizgálja a fantáziámat.

– Mikor fertőződtél meg a sporttal?

– Általában a sporttal már nagyon korán, 6–7 éves koromban. Szinte mindegy volt, hogy mivel próbálkoztam, mert mindent nagyon gyorsan elsajátítottam. Voltam tájfutó, kézilabdás, pingpongos, röplabdás, sakkozó, síelő, teniszező, vitorlázó, hegymászó, raftingozó, fallabdás, de mindenek előtt labdarúgó.

– Racketlonkarriered pedig mindössze három éves.

– 2006-ban Horváth Ottó, győri barátom hívta fel a figyelmemet arra, hogy nyiladozik egy új sportág Magyarországon, amit szerinte nekem találtak ki. Hiszen a mai napig NB I-es fallabdás vagyok, Vas megye egyik legjobb teniszezőjeként tartanak számon, tudok pingpongozni, tollasozni pedig majd megtanulok. Nem is kellett több, elindultam életem első racketlon versenyén. Ausztriában mérettem meg magamat, ahol korosztályomban, 45 éves kor felett első helyet szereztem. Hazai bemutatkozásomon az amatőr mezőnyben a fiatalok között végeztem az élen. Az osztrák openen a világ legjobb senior játékosait utasítottam magam mögé, majd a cseh openen a második helyet tudhattam magaménak. 48 éves koromban meghívtak a magyar racketlon válogatottba, ami hatalmas elismerést jelentett. Három évvel később kemény edzések révén világbajnoki címet szereztem. Januártól vezetem a világranglistát is a +45-ös korosztályban. Mindemellett két éve tagja vagyok a magyar felnőtt válogatottnak.

– A világranglista első hely több dolog miatt is szép eredmény. Például azért, mert te vagy a második magyar, aki ebben a sportban hasonló diadalra volt képes, ráadásul az eddigi hazai rekorder teljesítményét is felülmúltad.

– Először Németh Ádám 2007-es U21-es világranglista vezetése révén szerepelt magyar név a ranglista élén. Senior kategóriában előttem senki nem jutott el az első helyezésig. Elmondhatom, hogy a magyar férfi A–kategóriában és a nemzetközi férfi B–kategóriában is komolyan számolnak velem. De mindez nem jelenti azt, hogy a babérjaimon ülök.

– Annál is inkább, mert az idei első verseny is győzelmet hozott számodra, ráadásul az elit kategóriában állhattál a dobogó legfelső fokára, amire eddig nem volt példa a pályafutásodban.

– A bécsi Wilson Winter Tour elnevezésű versenyen az osztrák fővárosban először két hazai versenyzőt utasítottam magam mögé. Majd Markó Tamással vívott csatát követően jutottam a döntőbe. Itt asztalitenisz és tollaslabda játékom révén győzelmet arattam a szintén a hazai pálya előnyeit élvező Eichhorn Klaus felett, s ezzel az elit kategória legjobbja lettem.

– Két-három hónapos hír, hogy a SEK hallgatói is kedvet kaptak a racketlonhoz, sőt mindjárt biztató eredményeket értek el egy komoly megmérettetésen.

– Így igaz, a harmadik alkalommal megrendezett Vienna HEAD Seriesen két hallgató is részt vett – és egyikük mindössze néhány edzéssel a háta mögött ötödik helyezést ért el. A rekreáció szakos Sági Szabina a női, a testnevelő–edző szakos Mozsolits Gábor a férfi kezdő kategóriában próbálta ki magát. Szabina – teniszmúltjának köszönhetően – eredményesebb volt, az előkelő ötödik helyen végzett. Gábor egyelőre nem tudott győzelmet aratni, de nagyon tetszett neki a verseny és annak lebonyolítása. A fiatalok remélhetőleg újabb szombathelyi sikereket hoznak majd.

Szöveg: Kleinhappel Miklós
Fotó: archív

HALLGATÓI PÁLYÁZAT

Érdekel az oktatás és az informatika jövője? A Nemzeti Információs Infrastruktúra Fejlesztési (NIIF) Intézet pályázatot hirdet a felsőoktatási informatikai háttér tudományos-oktatási célú felhasználásáról.

A pályázók három téma kidolgozása közül választhatnak:

Milyen új lehetőségeket látsz a szuperszámítógépek alkalmazására? Hogyan támogathatja a nagyfelbontású videó kommunikáció a kutatásodat/tanulmányaidat?

Milyen új hálózati szolgáltatásokat és alkalmazásokat javasolnál?

Pályázatodat várják, ha magyarországi felsőoktatási intézmény hallgatója vagy, akár nappali, levelezős, vagy PHD-hallgatói jogviszonyban. A pályázatok beérkezési határideje: 2010. április 30.

A fődíj egy laptop, míg a második helyezett egy okos telefont, a harmadik helyezést elérő diák egy digitális fényképezőgépet kap.

További meglepetés, hogy a három nyertes bemutatkozási lehetőséghez jut az őszi ünnepélyes szuperszámítógép sajtótájékoztatón, ahol országos nyilvánosság előtt mutatják be a legújabb fejlesztéseket. A legtöbb pályaművet beküldő intézmény külön dicséretre számíthat. A nyertes pályázók megismerkedhetnek az NIIF Intézet mindennapjaival, és kipróbálhatják élesben a videokonferencia-rendszer előnyeit. Részletek, pályamű feltöltés: http://www.hboneplus.hu/hallgatoi_palyazat

BRUNSZVIK TERÉZ GRÓFNŐ A TETŐTÉRI TEREM NÉVADÓJA

Az E/5-ös tetőtéri előadóterem nevéből tegnap eltűnt a rideg személytelenség. Február 24-e óta Brunszvik-teremként hívjuk a nagy rendezvények, konferenciák színhelyeként is szolgáló előadótermet.

A névadó - Brunszvik Teréz grófnő - emlékére tartalmas teremavató ünnepséget rendezett a Benedek Elek Pedagógiai Kar és a Soproni Képzősök Baráti Köre. Az ünnepi rendezvény főszervezője Dr. Hartl Éva egyetemi docens volt, aki Jókai Anna Kossuth-díjas írónőt hívta meg a program díszvendégének. Az óvodaalapító Brunszvik Teréz képét, a róla elnevezett teremben Dr. Albert Levente általános rektorhelyettes és Dr. Katona György, karunk dékánja leplezte le. A kép mellett olvasható a grófnő hitvallása, mely remélhetőleg a Benedek-karon végzett hallgatók szellemiségét is áthatja majd: „Másokat a jóra bírni példa és tett által - ez volt életem célja."

Takács Judit
fotó:
Csiha Tünde Noémi

A névadó ünnepségen is megtelt a Brunszvik-terem

PÉNZÜGYESEK A BANKVILÁG KÖZPONTJÁBAN

2010. március közepén a Közgazdaságtudományi Kar pénzügyes, illetve a téma iránt érdeklődő hallgatóival, az európai pénzügyi világ egyik legfontosabb üzleti- és bankközpontjában, Frankfurtban jártunk.

A pénzügyes csapat az Európai Központi Bank jelképe előtt, Frankfurtban

A négy nap során több szakmai programon is részt vettünk. A Frankfurti Tőzsdén a tőzsde történetéről és a kereskedési rendszerekről tartottak nekünk előadást, valamint a látogatóközpontban betekintést nyerhettünk a brókerek mindennapi munkájába. Érdekesség, hogy a központ padlója kijelzi azon termékeket, amivel éppen abban a pillanatban kereskednek, négyzetekre osztva a termet, zölddel felvillan azon termék neve, amit éppen akkor megvásárolt valaki és pirossal, amit eladtak, így elég „mozgalmas" a padló is.

Második napon meglátogattuk az Európai Központi Bankot, amely az EU-tagállamok központi bankjainak központja, mely felel az euró kibocsátásáért is. Érdekes és az aktualitásokról is szóló előadást hallottunk a bank feladatairól, a jelenlegi pénzügyi kihívásokról.

A harmadik napon a városnézésé volt a főszerep, hiszen Frankfurt gazdag múzeumokban, templomokban. A városkép egyik érdekessége, hogy jól megférnek egymás mellett a felhőkarcolók (a Main Tower tetejére fel is mentünk), és a középkori, felújított épületek, házak, templomok. Természetesen a kulináris élvezetek sem maradhattak ki, megkóstoltuk a jellegzetes német, illetve frankfurti ételeket, italokat, például a halas lencselevest, a tradicionális virslit, a csülköt, különféle söröket és az almabort.

Nagyon tartalmas és szép időt töltöttünk el a Majna partján fekvő városban. Köszönjük a szervezőknek a segítséget, sok élménnyel gazdagodtunk, mindenkinek csak ajánlani tudjuk ezt a szép várost.

Szóka Károly
egyetemi adjunktus
NYME-KTK, Pénzügyi és Számviteli Intézet

MÁSODIK HELYEN A KTK CSAPATA

Nyolcadik alkalommal rendezte meg a győri Széchenyi István Egyetem Kautz Gyula Gazdaságtudományi Kara és Szakkollégiuma az Országos Pénzügyi Esettanulmányi Versenyt.

Idén 15, főiskolásokból és egyetemistákból álló csapat indult a február 5-7. között megrendezett megmérettetésen, ahol a feladat egy magyarországi pénzügyi probléma megoldása volt. A versenyen elért eredménye alapján a Nyugat-magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Karának csapata a dobogó második fokára léphetett.

A verseny célja, hogy egy magyarországi vagy magyar vonatkozású pénzügyi probléma megoldása során a versenyen résztvevő leendő közgazdászok számára lehetőséget nyújtson az iskolapadban megszerzett tudásuk gyakorlatban való kamatoztatására, a csapatszellem erősítésére, kommunikációs képességeik és kreativitásuk fejlesztésére, illetve arra, hogy felmérhessék, egy összetett pénzügyi probléma felmerülésekor mennyire képesek átlátni az összefüggéseket és az egyes szakterületek összekapcsolódását.

A 2010-ben versenyző csapatoknak a Masped Logisztika Kft. versenytárgyalására kellett komplett árajánlatot készíteniük, amely négy részfeladatból állt: el kellett készíteniük egy, az árajánlat képzésére alkalmas Excel-modellt, javaslatot kellett tenniük a megvalósítandó projekt finanszírozására, valamint ehhez kapcsolódóan kellett eredmény kimutatást és cash flow-t készíteniük. Az írásbeli forduló után minden csapat lehetőséget kapott arra, hogy prezentálja saját üzleti tervét.

Küldő intézményeik képviseletében tizenöt négyfős csapat mérte össze a tudását, és három határon túli intézmény is képviseltette magát a rangos megmérettetésen. A csapatok a versenyen fantázianévvel indultak, így a zsűri egészen az eredményhirdetésig az értékelés egyetlen fázisában sem tudta, hogy melyik intézmény csapatával van dolga.

A versenyben a Nyugat-magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Karának négy pénzügy szakos hallgatójából álló csapata (az ötödéves Krancz Adél és Vajay Zsuzsanna, valamint a harmadéves BSc-s Vajay Julianna és Légler Nikoletta) a dobogó második fokára állhatott. (Első helyen a gödöllői Szent István Egyetem végzett, a harmadik helyezés pedig a kolozsvári Babes-Bolyai Tudományegyetem csapatáé lett.)

- Óriási élményt és persze nagy kihívást jelentett számunkra a verseny. A prezentáció és a zsűri kérdései után kissé lehangoltan vártuk az eredményhirdetést, de utána persze az önbizalmunk hamar helyreállt. Örülünk, hogy kipróbálhattuk magunkat a pénzügyek gyakorlatiasabb világában is – mesélték a soproni közgazdász hallgatók.

- Büszkék vagyunk a lányokra, legutóbb Pécsen hatodik helyen végzett a csapatunk, most viszont egyetlen kivétellel a legnagyobb egyetemek jól felkészült csapatait is mind magunk mögé utasítottuk. Ez jó érzéssel tölt el mindannyiunkat, pozitív visszaigazolást jelent az intézetünkben folyó munkáról - mondta Dr. Vágyi Ferenc, a Pénzügyi és Számviteli Intézet igazgatója, aki kollégáival, Kovács Tamással és Dr. Szóka Károllyal vett részt a felkészítésben.

Csiha Tünde Noémi

ÁTVÁLTOZÁS A CSODÁK PALOTÁJÁBAN

Régóta dédelgetett terv valósult meg 2010. február 26-án, amikor a Geoinformatikai Kar hatvan hallgatója a budapesti Csodák Palotájába kirándult. A látogatás teljes költségét a Geinformatikai Kar Hallgatói Önkormányzata finanszírozta.

Az esős péntek délelőttön a buszra várva a hallgatók még gondterhelt arccal számolgatták, vajon elég pontjuk lesz-e ábrázoló geometriából az aláírás megszerzéséhez, a felsőbb évesek pedig taktikai tanácsokkal látták el a társaikat, hogy is kellene a közelgő és nyomasztó zárthelyi időszakot átvészelni. Olyanok is akadtak, akik csak szótlanul csüggedve várták, hogy az eső elől felszállhassanak a buszra. Aztán valahogy fokozatosan oldódott a feszültség, és a buszt éppen elérő Bercit már hangosan biztatták gyorsabb futásra.

A Csodák Palotájának aulájában a diákok, még gyanakodva kémleltek befelé, de jó volt látni, ahogy a teremben nyüzsgő forgatagban egyre jobbkedvűen vegyültek el. Kezdetben még biztatniuk kellett egymást, hogy mégis mit nézzenek meg, mit próbáljanak ki, de azután mindenki megtalálta azokat az interaktív bemutatókat, játékokat, sporteszközöket, amelyekkel kedvére szórakozhatott.

A Csodák Palotájában kicsik és nagyok, a csúszó-mászó babától a nagypapákig mindenki tapasztalhatja, hogy játszani jó. A diáktársakkal együtt lenni, egymást jobban megismerve, játékosan tanulni pedig még jobb. Mindannyian tudjuk, hogy az a tudás a legmaradandóbb, amelyet közvetlen tapasztalás, átélés útján szerzünk, amelyhez élmény kötődik. Ezt egy hagyományos tanórán nehéz a hallgatók számára nyújtani, főleg fizikából, amelynek megértéséhez elengedhetetlen, hogy a fizikai jelenségeket kísérletekkel is bemutassuk. Itt adódott lehetőség egy alkalmas centrifugában a Coriolis-erő közvetlen átéléséhez, felemelhettük saját magunkat egy csigasoron, elsüllyeszthettünk a levegőbuborékokkal feltöltött vízben egy hajót, napelemmel mozgathattunk helikoptereket, tapasztalhattuk az optika csalfa világát elvarázsolt szobákban. Az ügyesebbek elesés nélkül mutatták meg a perdületmegmaradás törvényét a többieknek, akik csak nézték a bemutatót. Az építő kedvűek pedig hidat építhettek, igaz egyelőre csak egy kicsi hidat, de azért át is kelhettek rajta. Próbára tehettük képességeinket különböző teszteken, hogy kinek milyen a rövid vagy hosszú távú memóriája, mennyi a reakcióideje, alkalmas-e akár repülőgép vezetésére is. Itt bizony az is kiderülhetett, hogy vannak dolgok, amiben jobbak a diákok, mint a tanár.

A délután zárásaként részt vettünk az Öveges-teremben egy bemutatón, ahol a Lenz-törvényt, és a szupravezetés jelenségét érthettük meg, folyékony nitrogén gőzébe burkolózva. Nevethettünk, hogy a kis elsősök tanító nénijének a hangja hogy válik mókásan cérnavékonnyá a hélium gáztól.

Nekem, mint fizika tanárnak, mi volt a legnagyobb élmény? Együtt lenni a hallgatókkal, és látni azt, hogy a fizika, kellő bemutatásban, mennyire érdekes és népszerű.

Csordásné Marton Melinda

(Színes fotókat lásd a belső borítón!)

MEGNYÍLT A NYUGAT ÉTTEREM

Április 1-jén avatták a Nyugat-magyarországi Egyetem új éttermét, a Nyugat Éttermet.

- A diákhotel szállóvendégeinek az ellátása miatt fordult meg a fejünkben az a gondolat, hogy nyitni kellene egy ételbárt – mondta Polgár Rudolf, az éttermet működtető Universitas Fidelissima Kft. ügyvezető igazgatója. – Fontos szempontnak tartottuk azt is, hogy a hallgatók számára megfelelő étkezési lehetőséget biztosítsunk. Az igényfelmérés és az észrevételek alapján a szolgáltatások köre bővült, és végül egy korszerű, modern eszközökkel felszerelt étterem került kialakításra, amely rendezvényeket is képes befogadni. Az étlapot úgy állítottuk össze, hogy a standard éttermi fogásoktól a magasabb kulináris értéket képviselő összeállításokig minden helyet kapjon benne. Az „a la carte" és a napi ajánlat mellett a hallgatóknak campus étlappal kedveskedünk, amely a velős pirítóstól a füstölt csülökig minden ínyencséget felsorakoztat. Említésre méltó, hogy van egy olyan deszszertünk is, amelyet a cukorbetegek mellett az ételintoleranciában (pl. lisztérzékenységben szenvedők is fogyaszthatnak).

A séfet nem kell bemutatni a közönségnek: Török Ferenc több mint 30 éve van a pályán. Dolgozott már a kópházai Tercia Elegantban, a Fehér Rózsában, a Fertődi Gránátosban, de Ausztriában is megállta a helyét. Onnan hozta osztrák burgonyasaláta receptjét és egy Magyarországon még kuriózumnak számító, csupros mézzel kínált desszertet, a „Szerecsent köntösben".

- Az induló étlap összeállításánál korábbi tapasztalataimra hagyatkozva szeretnénk megfelelni vendégeink elvárásainak. Széles kínálatunk alapját mindenekelőtt a hungaricumok alkotják: a magyar szürke marha, a mangalica, olyan magyar halfajták, mint a ponty, a fogas, a pisztráng, vagy a szürkeharcsa. A vadhúsok közül elsősorban fácánt, szarvast, és amennyiben lesz rá igény, vaddisznót kínálunk. A magyar háztáj, erdeink és vizeink élővilágára épülő étlapunkat más nemzetek étkeivel egészítettük ki, így az olasz panacottától a magyar mákos gubáig sok minden helyet kapott benne – árulta el a séf.

Csiha Tünde Noémi

Közelharc az utolsó kaszinótojásért a Nyugat Étterem megnyitóján

NÉMET NYELVTANI KISOKOS EGY DIGITÁLIS TANANYAG ISMERTETÉSE

„Meggyőződésem, hogy a leckéket a javasolt sorrendben feldolgozva nem csak a hallgatók német nyelvi ismeretei tökéletesedhetnek, hanem személyiségük is fejlődhet, mert az önálló tanulás, a feladatok feltöltési határidejének betartása, önmaguk ellenőrzése növelik a felelősségérzetüket és önfegyelemre nevelnek. „

Kérem, engedjék meg, hogy röviden bemutatkozzam. Az Apáczai Csere János Kar Idegen Nyelvi, Irodalmi és Kommunikációs Intézeti Tanszékén tevékenykedek nyelvtanárként. Német általános és szakmai idegen nyelvet tanítok turizmus-vendéglátás szakos hallgatóknak, illetve idegenforgalmi és vendéglátó ipari szakmenedzser képzésen tanulóknak.

A Turizmus-vendéglátás szakos hallgatók komoly nyelvi kimeneti követelményekkel néznek szembe. Két idegen nyelvből kell megszerezniük az európai referenciakeret szerinti B2 szintű (középfokú) szakmai nyelvvizsgát, vagy egy szakmai nyelvi középfokú nyelvvizsgát és egy felsőfokú (C1 szintű) általános nyelvvizsgát kell produkálniuk ahhoz, hogy majdan diplomájukat átvehessék.

A kontaktórák tapasztalatai azt mutatják, hogy még a szintfelmérők alapján a legjobb csoportba sorolt hallgatók nyelvtani tudása is kiegészítésekre, pontosításokra szorul. Napjaink trendje, a kommunikáció-központú nyelvtanítás sem nélkülözheti a lehetőség szerinti korrekt nyelvhasználatot. Hallgatóink diplomájuk birtokában olyan állásokra pályázhatnak, ahol az idegen nyelvű tárgyalóképesség elvárás. Elképzelhetetlen egy ilyen szituációban, hogy valaki a nyelvtan nehézségeivel küszködjön, miközben fontos gazdasági, marketing stb. kérdésekről tárgyal, hoz döntéseket.

A digitális tananyag elsajátításában segítenek a kontaktórák
Fotó: Ring Ferenc

Az első szemesztert többnyire A2- B1 szintű általános német nyelvi ismeretekkel kezdő hallgatók nyelvtudását fel kell fejleszteni szakmai ismeretekkel bővített B2 szintű nyelvtudássá. Ez rendkívül időigényes feladat, rendszeres készülést, állhatatos munkát követel meg hallgatótól és tanárától egyaránt. Számos szakmai ismeretet és a témaköröknek megfelelő szakszókincset kell a hallgatóknak elsajátítani, miközben a négy alapkészséget fejlesztjük (olvasott, illetve hallott szöveg értése, írás – és beszédkészség). Rejtetten ugyan, de mindenütt jelen van a nyelvtan, amely nélkül a szavakból nem lesznek értelmes mondatok.

Sajnos a kontaktórák szűkös időkeretei között kevés idő marad a nyelvtan tanítására, ezért dolgoztam ki egy, a kontaktórákkal kombinált digitális német nyelvtani tananyagot. Abból indultam ki, hogy a hozzánk érkező hallgatók bizonyos német nyelvi ismeretekkel már rendelkeznek, ezért a tananyag úgymond „újrakezdőknek" szól, akik meglevő ismereteiket rendszerezni, kiegészíteni, gyakorolni szeretnék. Az esetleges hiányok jórészt önálló tanulással, bizonyos időkeretek között ugyan, de azon belül tetszőleges időpontban pótolhatóak. A differenciálás is érvényesül, hiszen a hétről hétre feldolgozandó anyagrészeket minden hallgató a saját meglevő tudásának megfelelően sajátíthatja el. Amennyiben úgy látja, hogy egy bizonyos nyelvtani probléma számára nem okoz gondot, kevesebb időt fordít rá és ellenkezőleg. Kontaktórán így nem kell a teljes kérdéskört tárgyalni – ami egyeseket esetleg untatna és időigényes is lenne -, csupán a problémás részeket. Kérdezni pedig az tud, aki átrágta magát a tananyagon.

Miből áll és hogyan működik a Német nyelvtani kisokos? Ring Ferenc, a kar távoktatási ügyekért felelős munkatársának segítségével a MOODLE-rendszer adta lehetőségeket használjuk. A kezdő szemeszterre tizenegy leckét dolgoztam ki. Mindegyik lecke az adott nyelvtani probléma anyanyelven történő magyarázatával kezdődik - ez az elméleti rész. (Nem germanistákat képzünk, ezért úgy gondolom, a jól érthetőség végett célszerű, hogy a magyarázatok magyar nyelvűek legyenek.) Ezt követik minden esetben a gyakorlatok, melyeknek szókincse a szaknyelvből merít, ezáltal is támogatandó a szakmai szókincs bővítését. A hallgatóknak eme két egység feldolgozására 3-5 napjuk áll rendelkezésre. Ennek elteltével a gyakorlatok megoldásait feltöltik a moodle-ra. Ekkor a tanárnak lehetősége van arra, hogy kontrollálja, elvégezték-e a hallgatók a feladatot és milyen minőségben tették azt. Ezután hozzáférhetővé teszi a hallgatók számára a feladatok megoldásait, akik önmagukat leellenőrizve visszatöltik megszerzett pontszámaikat. Ez ismét jelzés a tanár számára, mennyire volt „fogyasztható" a tananyag, és körülbelül mennyi időt fog igénybe venni a kontaktórákon az ezzel történő foglalkozás. Természetesen a hallgatók is jelezhetik, ha nem értettek meg valamit az e-learning során. Számonkérésre minden második-harmadik lecke után kerül sor a kontaktórán.

Meggyőződésem, hogy a leckéket a javasolt sorrendben feldolgozva nem csak a hallgatók német nyelvi ismeretei tökéletesedhetnek, hanem személyiségük is fejlődhet, mert az önálló tanulás, a feladatok feltöltési határidejének betartása, önmaguk ellenőrzése növelik a felelősségérzetüket és önfegyelemre nevelnek.

A közelmúltban filmfelvételek is készültek a leckékhez abból kiindulva, hogy ha több csatornán keresztül kapja a hallgató az információkat, többet is jegyez meg belőlük, mintha csak olvasná azokat. Izgatottan várom, a tananyag eme bővített változata miként válik be,

illetve készülök a folytatásra, tudniillik a tizenegy lecke korántsem fedi le az összes nyelvtani jelenséget.

A tananyagot jelen tanév első szemeszterében két Turizmus–vendéglátás szakos első éves hallgatói csoportomban próbáltam ki. A hallgatók összességében jó véleménnyel voltak a kezdeményezésről, a feltöltési határidőket érezték esetenként terhesnek. Egyértelmű volt az a véleményük, amely egyezik az enyémmel is, hogy kombinálni kell az e-learninget a kontaktórákkal. Sipos Judit kolléganőm is dolgozott csoportjaiban az anyaggal. Örömömre szolgált, hogy a következő pozitív véleményt formálta meg róla:

„Nagy segítség volt számomra, hogy használhattam a kolléganő e-learninges anyagát. Megkönnyítette a munkámat, mert a tanítás alatt folyamatosan hivatkozhattam a moodles anyagra, hisz a kolléganő az egész anyagot a szakirodalomra építette fel. Míg nem létezett ez az anyag, addig sok időt kellett áldozni fénymásolásra, nyelvtani gyakorlatok összeállítására. […] A tanulók a tanórán kívül is profitáltak az e-learninges tananyagból. Először is, az önálló munkára inspirálta őket. Mivel bizonyos leckék dátumhoz voltak kötve, ezért egyfajta rendszerességet vitt nyelvtanulásukba a moodle, ami elengedhetetlen a sikeres nyelvtanulás szempontjából. Otthon, egyéni tempóban tudták elsajátítani az anyagot, de a tanórán rendszeresen elemeztünk bizonyos részeket, amelyeket esetleg egyesek nem tudtak segítség nélkül elsajátítani. Tehát kérdések fogalmazódtak meg bennük, ami tanári szemszögből az egyik legértékesebb dolog, hiszen akkor tényleg azt magyarázhatja el, amit még nem értenek a tanulók és nem általánosságokat, így személyre szabottabb lesz a tanítás. […] Véleményem szerint ezen az úton kell tovább haladni, minden eszközt meg kell ragadni ahhoz, hogy támogassuk, hatékonnyá és nem utolsó sorban vonzóvá tegyük hallgatóink számára a nyelvtanulást."

A vonzóvá tétel legkézenfekvőbb útja a számítógép és az internet használata, hiszen a mai húszévesek már ebben a digitális világban nőttek fel, teljesen természetes számukra egy tananyag ilyen módon történő feldolgozása. Az e-tanulás során felmerülő kérdéseiket egymással is könnyedén megbeszélhetik a világháló segítségével.

Úgy gondolom, felgyorsult világunkban fontos a hatékonyság és a rugalmasság, ezért a jövő útja a nyelvtanításban is a digitális tananyagok felhasználásának irányába vezet, ami persze nem jelenti azt, hogy hagyományos beszédkészség-fejlesztésre ne lenne továbbra is szükség.

Horváth Viktorné
nyelvtanár
NYME Apáczai Csere János Kar

DR. CSEH SÁNDOR KITÜNTETÉSE

Az Apáczai Kar dékánja szakmai munkásságáért magas szintű állami elismerésben részesült

Nemzeti ünnepünkön Sólyom László köztársasági elnök a Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje kitüntetést adományozta Dr. Cseh Sándornak, a Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Kar dékánjának. Dr. Cseh Sándor főiskolai tanár magas színvonalú oktatói és vezetői munkája, a kar képzési kínálatának bővítése és minőségi színvonalának emelése érdekében végzett tevékenysége elismeréseként 2010. március 14-én Hiller István, oktatási és kulturális minisztertől vehette át a kitüntetést.

LIGETI ISTVÁN – LIGETI ZSOMBOR: ORSZÁG REGATTA

2009
Arisztotelész Kiadó

„Az indulást nincs időnk késleltetni!" Olvasható a könyv utolsó mondataként, és ez elárulja a szerzők célját, a pontos és korrekt magyarázatok, elemzések mögött az aggódás vezette a „tollukat": nincs időnk késlekedni, mert véglegesen lemaradhatunk. Az Ország regatta című könyv a nemzetgazdaságok növekedési, fejlődési és felzárkózási lehetőségeiről szól, az eddig szokásos szemléletmódtól eltérően.

A címben használt hasonlat a helyzet kényszerűségére, megkerülhetetlenségére utal. Hajózni kell. Az, hogy az országok Föld körüli regattájában ki milyen helyezést ér el, országok, generációk sorsát határozza meg.

A jó helyezés elérése érdekében újra kell gondolni a növekedéselmélet keretében megfogalmazott konvergencia és felzárkózási elképzeléseket - javasolják a szerzők. Fontos kérdés, hogy világosan lássuk, hogy hová is akarunk felzárkózni, vagy milyen távol vagyunk a célunktól, milyen következmények várhatók, és mibe kerül ez az egész, vagy mibe kerül, ha teljesen lemaradunk. Gondoljunk bele: biztos az, hogy tisztán gazdasági problémával állunk szemben, vagy fontos szerepe lehet az intézményeknek, a kultúrának és sok más társadalmi jelenségnek!

A könyv a szerzők több éves elméleti és empirikus kutatásának eredményét foglalja össze. Ennek alapján indokoltnak látják, hogy kétségeiket fejezzék ki a közismert növekedési, fejlődési, felzárkózási elméletekkel és hitekkel kapcsolatban, és megtegyék javaslatukat az eddigi eredmények másként értelmezésére.

A szerzők szerint az országok közötti versenyben kedvezőbb pozíciók elérése és megszilárdítása hosszabb időt igényel, mint szeretnénk, ezért nincs helye tétovaságnak, minden időveszteség pozícióvesztést jelent.

A könyvet Dr. Meyer Dietmar, egyetemi tanár lektorálta. Előszavában javasolja a könyvet mindenkinek, nemcsak szakembereknek és nemcsak egyetemi hallgatóknak. Mindenkinek értenie kell, hogy a késedelem növeli a lemaradás veszélyét és a fájdalmas lépések súlyát. Ezért a törvényszerűségek ismerete szükséges, nem szabad egy ország sorsát vágyakra építeni.

Meg kell tanulnunk alternatívákban gondolkozni, kezdjük el!

Tóth Éva

A MAGYAR–SZLOVÁK KAPCSOLATOK RENDEZÉSÉBEN KULCSSZEREPE VAN A FIATALOKNAK – NAGYKÖVETI LÁTOGATÁS A SEK-EN

A programot szervezők koncepciója egyértelmű volt: Peter Weiss, Szlovákia magyarországi nagykövete többször hangsúlyozta, a magyar–szlovák kapcsolatok rendezésében kulcsszerepe van a fiataloknak, illetve a két ország ifjúsága közötti kommunikációnak.

Előadása – amely a Bizalom a nemzetközi politikában címet kapta – tartalma röviden így foglalható össze. Weiss szerint a magyar–szlovák viszony 95 százalékban jó. A maradék 5 százalékért pedig leginkább a fentebb is említett, fel nem dolgozott történelmi traumák a felelősek. A nagykövet meglátása szerint legalább 20 év kell ahhoz, hogy a magyaroknak és a szlovákoknak olyan történelemkönyvük legyen, mint a korábban örökös ellenségnek számító németeknek és franciáknak. A folyamat elkezdődött, a történészek már tudnak kulturáltan, szakmai terminológiát használva, tudományos érveket felsorakoztatva kommunikálni egymással.

Az előadást követően a zömmel történelem, valamint nemzetközi tanulmányok szakos hallgatókból álló – a rendezvény helyszínéül szolgáló termet zsúfolásig megtöltő – érdeklődőknek lehetőségük volt kérdéseket feltenni. Egy fiú bele is vágott a dolgok közepébe, amikor megkérdezte, a magyarokat a közelmúltban Szlovákiában ért atrocitások fényében a nagykövet hogy képzeli el az egymás iránti bizalmat? Weiss szerint az atrocitás kifejezés erős, ő legalábbis nem venné a bátorságot, hogy így fogalmazzon.

A Dunaszerdahelyen történtekről úgy vélekedett, ha a magyar rendőrség megoldja a futball-huliganizmus problémáját, senki nem utazik majd Szlovákiába randalírozni, s a magyarországi sajtónak sem lesz oka a huligánok megfékezését magyarverésekként kommunikálni. A Malina Hedvig-ügy kapcsán a nagykövet felhívta a figyelmet: a szlovák ügyészség az ügyet azzal zárta le, hogy nem úgy történt az eset, ahogy azt Malina Hedvig állította. A főügyészség most megpróbálja bebizonyítani, hogy a nő hamisan tanúskodott. Az pedig nem tesz jót az eljárásnak, hogy átpolitizálódott, szimbólummá vált.

A nyelvtörvénnyel kapcsolatban azt mondta, röviden válaszol, mert nem szeretne még több olajat önteni a tűzre. Elsőként arra emlékeztetett, hogy Szili Katalin, korábbi házelnök kérésére az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) kisebbségi főbiztosa szakmai elemzésnek vetette alá a passzust. A vizsgálat megállapította, hogy standard törvényről van szó, amely nem sérti Szlovákia nemzetközi kötelezettségeit. Viszont rámutatott néhány, az alkalmazással összefüggő érzékeny momentumra. Ezért Szlovákia együttműködik az EBESZ-szakértőkkel a problémák orvoslása érdekében. Weiss szerint, ha a törvény elfogadásának évfordulóján a magyar újságírók Szlovákiába látogatnak, egyetlen olyan esetet sem találnak majd, amikor valaki például azért kapott pénzbüntetést, mert magyarul kért egészségügyi segítséget. Ekképp a nyelvtörvény – egyes hazai lapok megfogalmazásával ellentétben – nem a magyar holokauszt.

A nagykövet a nacionalista Szlovák Nemzeti Párt elnöke vonatkozásában kritikus hangot csak annyiban ütött meg, hogy kijelentette, Slota egyetlen mondata hatalmas károkat tud okozni a két ország viszonyában. Nem feladata az efféle kritizálás – hangoztatta –, kritizálta Slotát eleget abban az időben, amikor publicista, illetve politikus volt. Újabb – a magyar–szlovák kapcsolatban elkövetett hibákat firtató – kérdésre Peter Weiss, azt válaszolta, a '90-es években több hibát is elkövettek a felek. Például azt, hogy napjainkra gyakorlatilag megszűnt az azonos platformon álló magyar és szlovák pártok közötti kapcsolattartás. Az egyetlen kapocs a Magyar Koalíció Pártja (MKP) és a magyar parlamenti pártok közötti kontaktus. Így viszont a magyar közvélemény csak az MKP szemüvegén keresztül értesül a történésekről. A pártnak viszont – értelemszerűen – megvannak a saját belpolitikai érdekei. Melyek ezek? A nagykövet szerint kevesen látják, hogy a nyelvtörvény körüli bonyodalmak egyik lényeges oka az MKP szakadása. Bugár Béla új pártot alapított, ami mellett ott van a csonka Magyar Koalíció Pártja. A két párt támogatottsága 2/3:1/3 arányban oszlik meg, ezért az MKP-nak szüksége volt egy nagy visszhangot kiváltó témára. Ehhez a helyzethez adódnak hozzá a szlovák és a magyar nacionalisták, amelyek egymást táplálva tudnak fennmaradni.

Peter Weiss

Peter Weiss – visszatérve a történelmi sérelmekre – emlékeztetett a 2001–2002-es státusztörvényre. A rendelkezést a magyar–szlovák kapcsolat legnagyobb válságát előidéző lépésnek minősítette. A szlovákok már azt sem nézték jó szemmel, amikor Antall József kijelentette, 15 millió magyar miniszterelnöke akar lenni. Ezt tetézték a magyar kisebbség autonómiájára tett kísérletek. Csoda hát, hogy Szlovákia egy újabb bécsi döntés lehetőségének rémét látja a magyarok lépéseiben? – tette fel a kérdést a nagykövet. Weiss ugyanakkor érti, hogy a magyarok időjárás-jelentése a jelenlegi országrészek helyett miért a Kárpát-medencére vonatkozik, s azt is tudja, a magyar politikusok mi okból beszélnek a Felvidékről, nem pedig a Szlovák Köztársaságról. Azzal már sokkal kevéssé van tisztában, hogy a határokon túli kisebbségekről történő gondoskodás mellett miért törpül el a magyarországi etnikumokkal való törődés, amikor az egykori ombudsman, Kaltenbach Jenő is úgy ítéli meg, a magyar kisebbségi törvény végrehajthatatlan „dísztörvény".

Peter Weiss mindezek ellenére örömét fejezte ki, hogy Szombathelyen nem felszínes, érzelmektől túlfűtött vitában vehetett részt, hanem érveket felsorakoztató párbeszédben.

Szöveg és fotó: Kleinhappel Miklós

TUDOMÁNYOS SZENZÁCIÓ A MADÁRVONULÁSI ATLASZ – SZERZŐ, SZERKESZTŐ ÉS LEKTOR A TTMK TANSZÉKVEZETŐJE

Ötödik alkalommal rendezett regionális természettudományi konferenciát a Természettudományi és Műszaki Kar. A rendezvényen Gyurácz József, az Állattani Tanszék vezetője bemutatta a tudományos szenzációnak számító Magyar madárvonulási atlaszt, amelynek egyik szerzője, szerkesztője, lektora.

Gyurácz József elmondta, a madárgyűrűzések eredményeit, a madarak fogása és visszafogása alapján megállapított állományváltozásokat, a feltárt vonulási útvonalakat és telelőterületeket legtöbbször tudományos folyóiratokban teszik közzé. Ezek elsősorban a kutatóknak szólnak. Madárvonulási atlaszok a 20. század végétől jelennek meg. Egy-egy ország atlasza olyan kiadvány, amely sokkal szélesebb olvasói réteghez szól, és átfogó képet nyújt a madárvonulásról általában, illetve a madárvonulás adott régióra jellemző sajátosságairól. 1984-től eddig Hollandiában, Belgiumban, Svédországban, Nagy-Britanniában, Norvégiában, Dániában, Csehországban és Szlovákiában, valamint Olaszországban jelentek meg összefoglaló atlaszok.

A Kossuth Kiadó (Budapest) gondozásában, a Kossuth Természettár sorozat részeként jelent meg 2009 novemberében a Magyar madárvonulási atlasz. A kiadvány sorozatszerkesztője Ujhelyi Péter. A kötet szerkesztői Csörgő Tibor, Karcza Zsolt, Halmos Gergő, Magyar Gábor, Gyurácz József, Szép Tibor, Bankovics Attila, Schmidt András és Schmidt Egon. Az atlasz előkészületi munkálatait a Nyugat-magyarországi Egyetem Savaria Egyetemi Központ Tudományos Bizottsága 50 ezer forinttal támogatta.

A kötet szerkezetének megtervezése és az egyes fejezetek szerzőinek felkérése 2005-ben történt meg. A kötetben a Magyar Madártani Egyesület Madárgyűrűzési Központjában 1908-tól 2006-ig összegyűlt több mint 4 millió hazai madárgyűrűzési és megkerülési (a gyűrűs madár újbóli megtalálása) adatot dolgoztunk fel. Az atlasz készítéséhez csak az ellenőrzött megkerüléseket használtuk fel, amelyek legkésőbb 2008. június 30-ig beérkeztek a Madárgyűrűzési Központba, és amelyek megkerülési dátumai 1908. január 1. és 2006. december 31. közé estek. A hazánkban gyűrűzött madarak közül 168 faj 6982 példánya került meg külföldön 2006-ig.

A Kárpát-medence kiemelkedő jelentőséggel bír sok madárfaj vonulása szempontjából. Európai viszonylatban a Magyarországon előforduló közel 400 madárfaj soknak számít. Madárgyűrűzési tevékenység során 11, a hazai madárfaunára nézve új faj került meg, melyek között vannak szibériai és mediterrán eredetűek is. Sok faj számára a hazánkban található élőhelyek hagyományos pihenő és táplálkozó területek. Más fajok vonuló egyedei az Alpok és a Kárpátok magas hegyvonulatai miatt elkerülik Magyarországot.

Az atlasz két fő részből áll, az első rész fejezeteiből megismerheti az olvasó a madárvonulás kialakulását, a madárvonulási útvonalak rendszerét, a madárvonulási típusokat, a vonuló madarak tájékozódását, a madárvonulás és az időjárás kapcsolatát, a madárvonulás szerepét a betegségek terjesztésében, a vonuló madarakat veszélyeztető tényezőket, a vonuló madarak védelmének lehetőségeit, a különböző madárvonulást kutató módszereket, a madárgyűrűzés történetét és fejlődési irányait. A második rész fejezetei a Magyarországon gyűrűzött madárfajokat mutatják be különböző részletességgel. Az atlaszban összefoglalt, tematikus térképekkel, grafikonokkal, táblázatokkal, látványos madárfotókkal illusztrált új eredmények nem csak a természetben bekövetkező változások megértését teszik könnyebbé, de a természetvédelem, a vadgazdálkodás, a mező- és erdőgazdálkodás, az ökoturizmus vagy az oktatás területén dolgozók munkáját is szolgálják.

Prof. Dr. Gyurácz József

Valószínű a következő atlaszra nem kell még 100 évet várni, hisz a további gyűrűzések mellett a vonuláskutatás új módszeri (műholdas nyomkövetés, radiótelemetria, geolokátor) rövidtávon új eredmények sokaságát szolgáltatják."

A konferencián huszonöt előadást hallgathattak meg az érdeklődők. A rendezvényen a természettudományok legkülönbözőbb területeiről érkezett oktatók számoltak be legújabb kutatásaik eredményéről. Előadás hangzott el többek között Carolus Clusiusról, a pannóniai növény- és gombavilág megismerésének úttörőjéről, Sajó Károly rovartani felfedezéseiről, a bioetanol történetéről és hasznáról, az egyszerű folyadékok viszkozitásának számítógéppel történő számításáról, a 100 éve a levegőbe emelkedett első magyar tervezésű és építési repülőgépről, az 1971. évi Országos Településhálózat-fejlesztési Koncepció külföldi párhuzamairól.

Szöveg: Kleinhappel Miklós
Fotó: Gaspari Gábor

BOLYAIS DIÁK A NEMZETKÖZI BIOLÓGIAI DIÁKOLIMPIÁN

Az NYME Bolyai János Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium 12.b osztályos diákja, Novinszky Péter tagja lett a Nemzetközi Biológiai Diákolimpiai csapatnak.

A Nemzetközi Biológiai Diákolimpián Magyarország először képviselteti magát. 25 tanuló féléves felkészítésen vett részt hétvégenként Szegeden, az MTA Biológiai Központjában. Egy válogatás után januártól már csak tizenketten folytathatták a munkát. Ők különböző kísérleteket, gyakorlatokat végeztek, majd az elmúlt hétvégén egy feladatsor kitöltése után hatan maradtak. Közülük választották ki a versenyre utazó négy csapattagot.

A féléves válogató után Novinszky Péter tagja lett a csapatnak, és Magyarországot képviseli társaival együtt a diákolimpián, amelyet 2010. július 11-18. között rendeznek meg Dél-Koreában. Péter felkészítő tanára Baranyai József biológia tanár volt.

NYMEPRESS

TANULÁS ÉS SPORT A BOLYAIBAN

Eredményes évet zárt a Bolyai János Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium 2008/2009-ben. Az iskola közoktatási feladatai között nagy hangsúlyt fektet a testnevelésben és a sportban a tanulók motoros képességfejlesztésére és a különböző sportágak mozgásanyagainak oktatására.

Ennek színterei a tanórák, a sportköri foglalkozások, a délutáni tehetséggondozás, valamint a testnevelés munkaközösség által szervezett táborok (turisztikai, kerékpáros, kajak-kenus és a tanévenkénti három sítábor). Ezen alkalmak nagyon jó lehetőséget kínálnak a tanulók fejlesztésére, oktatására, nevelésére, a sportban rejlő nevelési lehetőségek sokaságának felhasználásával.

Mászófal a Bolyaiban

Az intézmény emellett fontosnak tartja – a tehetséggondozással összefüggésben – a versenyekre történő felkészítést és a versenyeztetést a sportági lehetőségek minél szélesebb körű lefedésével. Az évek óta tervszerűen végzett munka eredménye, hogy a 2008/2009-es tanévben az 1–8. évfolyamokon az ország általános iskolái között az eredményességi listán a Bolyai a 4. helyezést érte el. A középiskolák rangsorában pedig tizenötödikként végzett. Ugyanebben a tanévben a gimnáziumok eredményességi mutatói alapján (a felvételi arány, illetve az emelt szintű érettségi eredményei) országosan szintén a 4. helyen állt.

A tanulás és sport szoros kapcsolatban áll egymással. Komoly eredményeket csak értelmes, mentálisan is felkészített tanulókkal lehet elérni. Az eredményes sporttevékenységet folytató gyerekek a tanulásban is jó teljesítményt nyújtanak. Többségük az első helyen jut be az államilag finanszírozott felsőoktatásba. E tevékenységek mellett az általános iskola és gimnázium ad helyet a Nyugat-magyarországi Egyetem testnevelés és edző szakos hallgatói számára a tanítási gyakorlatuk teljesítésére.

A Bolyai Budapesten a Magyar Sport Házában a fentiekben bemutatott munka elismerésért járó oklevelet és az ezzel járó jutalmat Dr. Simóka Beátától, az Önkormányzati Minisztérium Sport Szakállamtitkárság szakállamtitkárától vehette át. A Magyar Olimpiai Bizottság elnöke, Dr. Schmitt Pál köszöntő szavai összhangban voltak az iskolai testneveléssel kapcsolatos elképzelésekkel. Mind az eredmény, mind a Magyar Diáksport Szövetség vezetőinek útmutatói azt jelentik, hogy a Bolyai jó úton jár.

Kollerics Barnabás

TECHNOLÓGIAI TRANSZFER NAPOT TARTOTTAK

2010. március 4-én a Nyugat-magyarországi Egyetem Technológia Transzfer Irodája Sopronban Technológia Transzfer Napot szervezett, mely az ország hasonló tevékenységet folytató irodáinak találkozója volt.

A rendezvényen – a házigazdák mellett – részt vettek Budapestről az Eötvös Loránd Tudományegyetem és a Semmelweis Egyetem, valamint a győri Széchenyi István Egyetem technológia transzfer irodáinak képviselői.

A fórum kiemelt témaköre a szellemi tulajdonkezelés problematikája volt, melyhez kötődően két meghívott előadó tartott vitaindító előadást: Dr. Németh Gábor – igazgató (Magyar Szabadalmi Hivatal, Iparjogvédelmi Tájékoztatási és Oktatási Központ): Innovációs stratégia, szellemi tulajdonkezelési stratégia, szellemi tulajdonkezelés a felsőoktatásban, valamint Káldos Péter – közgazdasági elemző (Magyar Szabadalmi Hivatal): Szellemi vagyon érékelés módszerei, alkalmazási lehetősége a felsőoktatásban.

Dr. Németh Gábor elemezte az innovációs törvény és a szellemi tulajdonkezelés összefüggéseit, kiemelte, hogy szükséges a technológia transzfer szervezetek feladatainak rögzítése, stratégiai céljainak definiálása, folyamatainak mérése, humán erőforrásainak fejlesztése és együttműködésük rendszeressé tétele, intézményesítése.

Káldos Péter bemutatta a szellemi vagyonkezelés lehetséges módszereit, utalva arra, hogy az értékelés nagyban elősegíti a szellemi vagyon hasznosítását is. Konkrét példákat hozott az értékelések gyakorlati kivitelére. Az előadásokat élénk vita követte, melynek során a résztvevők ütköztették véleményeiket. Ezt követően a fórum résztvevői a technológia transzfer tevékenységekhez kötődő napi ügyekben cserélték ki véleményüket.

Prof. Dr. Horváth Béla

50 ÉVES A SZOMBATHELYI FELSŐOKTATÁS

A Savaria Egyetemi Központ a héten több rendezvénnyel ünnepli meg a szombathelyi felsőoktatás 50 éves évfordulóját. Kedden mutatják be az elmúlt fél évszázadnak emléket állító A szárnyas idő című kötetet, szerdán a Savaria Egyetemi Nap – Berzsenyi Dániel-emléknap szintén a jubileum jegyében telik. Április 24-én, szombaton pedig az intézmény egykori hallgatói, az öregdiákok találkoznak.

Nyilvános sajtóbemutató keretében tárja a nagyközönség elé a szombathelyi felsőoktatás 50 évéről szóló, A szárnyas idő című kötetet a Savaria Egyetemi Központ április 13-án 10 órakor a Tanácsteremben. A kiadványt Prof. Dr. Gadányi Károly, a SEK elnöke, Dr. Stipkovits Ferenc főiskolai docens, a szerkesztőbizottság vezetője, illetve két szerző és szerkesztő, Dr. Katona Attila főiskolai docens és Dr. Fűzfa Balázs egyetemi docens mutatja be. A könyv a Savaria Egyetemi Központ Könyvtárában megvásárolható. Ára 4 ezer forint.

Tavaly májusban jubileumi bizottság jött létre annak érdekében, hogy összefogásra, lokálpatriotizmusra ösztönzéssel méltó körülményeket teremtsen a fél évszázados jubileum megünneplésének. Az ünnepségsorozat egyik fontos része a most elkészült kötet. Dr. Stipkovits Ferenc az egyetemi központ Berzsenyi Rádiójának Az én életem – az én álmaim című műsorában csütörtökön elmondta, a könyv címe Berzsenyi Dánieltől származik. A készítők ezzel is utalnak a berzsenyis hagyományok megőrzésének fontosságára. A 320 oldalas, három részre tagolódó kötet első egysége a Dr. Katona Attila által írt szöveg révén az intézmény fél évszázados történelmét foglalja össze. A második harmadban a tanszékek és az intézetek mutatkoznak be. E fejezetben a történeti részen kívül többek között a szervezeti egységek tudományos tevékenysége, munkatársai, legeredményesebb hallgatói szerepelnek. Az utolsó fejezet 28 400 diák nevét tartalmazza szakok szerint – azokét, akik az 1959-es alapítástól intézményünkben diplomát szereztek. A kötet hátoldalán az Alma Mater-szobor szerepel. Elegáns kivitelezésű könyv készült, csaknem 30 ezer egyetemista fiatalkori élményeire, és a szombathelyi felsőoktatás első 50 évére emlékeztető és emlékező örök mű – fogalmazott a rádióműsorban Dr. Stipkovits Ferenc.

A Savaria Egyetemi Központ főépülete

A tavaly április 14-én elhunyt egykori főigazgató, Szalay László emlékének ajánlva nyílik meg a kiállítás szerdán, a Berzsenyi Dániel-emléknap keretében. 11.30-kor a C–épület aulájában Hajnal Rezső (Haynal Rudy) ötvösművész, intézményünk öregdiákja és Hajnal Valéria (USA) festőművész közös tárlatát az ugyancsak öregdiák Szále László író, publicista méltatja. Haynal Rezső a kiállításra egy nagyméretű, körülbelül 1x1,5 méteres szombathelyi vonatkozású rézdomborítást készített, amely a harmadik században élt savariai Szent Márton legendáját dolgozza fel. Szintén kiállítanak egy muralt, amely Amerika történelmének állomásait dolgozza fel hat részben, az első telepesektől a Holdra szállásig. Az amerikai Szabadság-szobor száz éves évfordulójára készült mű eredetijét a San Francisco-i Igazságügyi Palota vörös márvány előcsarnokában helyezték el. Az ABC televízió ezt a művet egész Amerika szerte bemutatta. Az eredeti dizájnt felhasználva Hajnal Rezső néhány kisebb méretű, egyszerűsített példányt készített. Ezek egyike a budapesti Amerikai Nagykövetség tulajdonában van. 1989-ben, a rendszerváltás idején Mark Palmer akkori nagykövet leplezte le egy nappal Bush elnök magyarországi látogatása előtt, mondván, hogy ez is elősegíti a két ország barátságát. Az ötvösművészt több évtizedes barátság fűzte Szász Endre festőművészhez, akivel számos közös munkája volt – a Savaria Egyetemi Központban megnyíló kiállításon több olyan reliefet is meg lehet majd tekinteni, amelyek Szász Endre exkluzív tervei alapján készültek. Valéria Magyarországon keresztül ismerte meg Európát, és a magyar kultúrát egy életre megszerette. Amerikai létére csodálatosan ráérez a magyar társadalmi problémákra, munkáinak nagy részéből sugárzik a magyarságszeretet, a népi kultúra átélése és az egyszerű, földből élő emberek iránt érzett tisztelet. Megtanult magyarul, évekig tanult magyar mesterektől. Amerikában kulturális misszionak tekintette a magyar kultúra népszerűsítését. Különleges „szurnaiv" stílusban festett olajfestményeiben mindig van egy, a látvány mögötti üzenet, mely a dolgok mélyebb értelmét sejteti.

Április 14-én tartja intézményünk a Savaria Egyetemi Napot, a Berzsenyi Dániel-emléknapot. A program a Szalay László emlékére megnyíló kiállítást követően 12 órakor az A–épületi aulában a Berzsenyi-emléktábla megkoszorúzásával folytatódik. Ezt követően a szombathelyi felsőoktatás létrejöttének 50. évfordulója alkalmából ünnepség kezdődik 12.15-kor a Díszteremben. Ünnepi beszédet mond Prof. Dr. Faragó Sándor, a Nyugat-magyarországi Egyetem rektora és Prof. Dr. Gadányi Károly, a SEK elnöke. A rendezvényen a hagyományoknak megfelelően kitüntetéseket ad át az egyetemi központ vezetője. Az ünnepségen közreműködik a Viczeffy Adrienne vezényelte Berzsenyi Dániel Vegyeskar.

Öregdiákok találkozójával zárul a Savaria Egyetemi Központ azon rendezvénysorozata, amely keretében az 50 éves szombathelyi felsőoktatást ünnepli. Április 24-én, szombaton 11 órakor a Díszteremben intézményünk egykori hallgatói gyűlnek össze. Az öregdiákokat Prof. Dr. Gadányi Károly, az egyetemi központ elnöke köszönti. Ezt követően ünnepi műsor veszi kezdetét Horváth Ágota, 27 éve végzett hallgatónk, valamint a Szökős Néptáncegyüttes közreműködésével. A rendezvényen az öregdiákok esküt tesznek, majd megkoszorúzzák az Alma Mater-szobrot.

Kleinhappel Miklós

AZ ALKALMAZOTT MŰVÉSZETI INTÉZET HALLGATÓI IS RÉSZT VÁLLALNAK A SOPRONI BELVÁROS REHABILITÁCIÓJÁBAN

Az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló, a soproni városközpont értékmegőrző megújítását célzó projekt keretében február 26-án nyilvános, kültéri kiállítás nyílt a Nyugat-magyarországi Egyetem hallgatóinak munkáiból a Deák téren.

A kiállítás az önkormányzat és az Alkalmazott Művészeti Intézet konzorciumi együttműködésében valósult meg, szemléletformáló és marketing akció keretében.

A projekt során az egyetemi hallgatók Sopron építéstörténetéből és kultúrtörténetéből dolgoznak fel részleteket, és megújításra váró területek építészeti rekonstrukciójára tesznek javaslatokat. A mintegy kétéves program során a kutatás fókuszába olyan témákat is bevonnak majd, mint a városi folklór, a műemlékvédelem, a lakatosmesterség emlékei, a fémművesség jellegzetes soproni kincsei, vagy a soproni harangöntés remekei.

A 16 millió forintos marketingprogram része a városközpont értékmegőrző megújítását célul kitűző 1 milliárd 78 millió forintos projektnek, amiből a megítélt uniós támogatás mértéke 600 millió forint, ehhez nyújt Sopron városa mintegy 478 millió forintos önrészt. A terv elsődleges fejlesztési célja a történelmi belváros kulturális funkciójának erősítése, a kereskedelmi, gazdasági funkciók megtelepedésének elősegítése, feltételeinek kialakítása, ezáltal a belvárosi élet újjáélesztése, a hagyományos belvárosi mag bevonása a városi életbe. A teljes rehabilitációs projekt magában foglalja a Tűztorony szerkezeti megerősítését, a Fő tér közműveinek és díszburkolatának cseréjét a Borostyánkőút megjelenítésével, a Várfalsétány kialakítását, valamint múzeumi információs és fogadóközpont létrehozását.

- Nagyon örülünk annak, hogy egy önkormányzati projekt keretében a belváros értékmegőrző felújítása kapcsán egyfajta kommunikációs-marketing szemléletformáló program részesei lehetünk. Tulajdonképpen kétéves programról van szó, négy kiállítással, amelyekhez egy-egy lakossági fórum is kapcsolódik. A magunk módján megpróbáljuk ráirányítani a figyelmet a tervező és az és építészeti munkára. Számunkra Sopron nem csak befogadó város, hanem a művészeti ágak és stílusok olyan mintatára, ami egyfelől tanulságos, másfelől tennivalókat tartogató nyersanyag, amely rehabilitációra, vagy korszerűsítésre vár. A hallgatók tervei nem feltétlenül megvalósuló programok, inkább javaslatok és párbeszéd kezdemények, amelyek a tervező munka kreatív oldalát igyekeznek bemutatni. – mondta a kiállítás megnyitóján Mészáros György, az Alkalmazott Művészeti Intézet igazgatója.

- Szimbolikus értékű az, hogy nyitott helyen vagyunk, azt is jelzi, hogy nyitottak vagyunk a város felé. Aki a kiállítást részleteiben megtekinti, az láthatja, hogy nagyon sokrétű anyagot állítottunk ki. A képzési programjaink nem nemzeti, hanem nemzetközi szinten koordinált programok, ezért nem mérhetők csupán Sopron keresztmetszetével, ennél sokkal tágabbak. Hozzánk az ország minden szegletéből érkeznek hallgatók, akiknek európai szintű építészeti követelményrendszernek kell megfelelniük. –hangsúlyozta Csíkszentmihályi Péter DLA belsőépítész, szakfelelős tanszékvezető egyetemi tanár.

- Az egyetem és a város közötti szoros együttműködésnek ez az első olyan látható jele, amelyben a hallgatók is részt vesznek, akik most már nem csupán bekapcsolódhatnak a város életébe, de a projekt keretében hatással lehetnek rá. Azokban a fejlesztésekben, amelyek a következő időszakban a városban láthatóvá válnak, a hallgatóság és oktatóik is részt vesznek. Sopron rengeteg olyan értékkel rendelkezik, amely az itt folyó iparművészeti, vagy építőművészeti képzés gyakorló területévé válhat. A városvezetés továbbra is támogatni fogja az együttműködés azon fajtáit, amelyekben ilyen konkrét tervek valósulhatnak meg, mindannyiunk gyarapodására. Hiszen itt a hallgatói feladatok valamilyen módon megtestesülnek a város életében.

Csiha Tünde Noémi

TANULMÁNYÚT: KOMPETENCIA ALAPÚ IDEGENNYELV-OKTATÁS

A kompetencia alapú idegennyelv-oktatás bevezetése és fejlesztése érdekében öt napos szakértői tanulmányútnak ad otthont a Savaria Egyetemi Központ Pedagógiai Szolgáltató és Kutató Központ, valamint a szombathelyi Bölcsészettudományi Kar Filológiai és Interkulturális Kommunikáció Intézetben működő Nyugat-dunántúli Regionális Angoltanári Információs Központ és Könyvtár.

A képzést az Európai Unió Egész életen át tartó tanulás című pályázat Szakértői tanulmányutak program támogatja. A szervezők a tanulmányútra nyolc résztvevőt várnak. Szakemberek jönnek Spanyolországból, Olaszországból, Bulgáriából, Törökországból, Norvégiából és Írországból.

A kompetencia alapú idegennyelv-oktatás bevezetése és fejlesztése a magyar közoktatás egyik kiemelt része. A folyamat régiós koordinálású. A tanulmányút be kívánja mutatni a kompetencia alapú nyelvoktatás bevezetésének folyamatát, a fejlesztés régiós hatásait és a helyi innovációkat az óvodai neveléstől a nyelvtanárképzésig. A kurzuson részt vevő oktatási szakértők megismerhetik a kompetenciafejlesztést segítő szakmai szolgáltató hálózat és a referenciapontok működését, a hálózati pontok szerepét és tevékenységét, különös tekintettel a kompetencia alapú nyelvoktatás, és az ehhez szükséges új attitűd, tananyag, módszertani ismeretek és technikák alkalmazására.

A város és a megye jellegzetes gasztronómiai sokszínűségének és kulturális életének bemutatása szintén a program része. A résztvevők előadás, módszertani műhelyfoglalkozás, intézmény- és óralátogatás, konzultáció, valamint a kollégákkal és a diákokkal folytatott kerekasztal-beszélgetés keretében ismerkednek meg a témával. A szakemberek látogatást tesznek a Rumi Rajki István Általános Iskolában, a vasvári Kardos László Általános Iskolában, a szombathelyi Szivárvány Óvodában és a kőszegi Jurisics Miklós Gimnáziumban. A Horváth Boldizsár Közgazdasági és Informatikai Szakközépiskolában a szaknyelv idegen nyelven történő oktatását, míg a Bolyai János Gyakorló Általános Iskola és Gimnáziumban, valamint a Savaria Egyetemi Központ Filológiai és Interkommunikációs Intézet Anglisztika Tanszéken a kompetencia alapú nyelvokatás és nyelvtanárképzés kapcsolatát vizsgálják majd.

Kleinhappel Miklós

40 ÉVES A SEK MARIBORI KAPCSOLATA

Negyvenedszer kötött együttműködési megállapodást a Savaria Egyetemi Központ és a Maribori Egyetem.

A felek az idei évre szóló programot a Szlovén és a Magyar Köztársaság közötti kulturális, oktatási és tudományos együttműködés, valamint a két ország között létrejött munkaprogram alapján fogadták el.

Az ünnepségen Prof. Dr. Gadányi Károly, a SEK elnöke azt mondta, az együttműködés negyven éve sok idő, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy az eltelt évtizedek alatt Magyarország környezetében országok estek szét és jöttek létre. A kapcsolat őszinte barátságra és szakmaiságra épül, ezért fejlődhetett töretlenül. Ki legyen jó viszonyban, ha nem a szomszédok? – tette fel a kérdést az elnök.

„Manapság mindenki Európába akar menni, csak azt felejtik el, hogy Európában vagyunk" – mutatott rá. Prof. Dr. Marko Jesensek, a Maribori Egyetem Bölcsészettudományi Kar dékánja Gadányi Károly tevékenységét méltatta, ami nélkül ma nem létezne a két intézmény közötti kapcsolat. Elmondta, az eltelt évek a konkrét szakmai munkáról szóltak és komoly előrelépéseket eredményeztek. Felhívta a figyelmet: ezt kell folytatni, sőt továbbfejleszteni a fiatal generáció bevonásával.

Darja Bavdaz Kuret, a Szlovén Köztársaság budapesti nagykövete hangsúlyozta, a Szlovén Nagykövetség segíti a feleket ambiciózus terveik megvalósításában. A nagykövet arról is beszélt, hogy tavaly szlovén–magyar, magyar–szlovén tudományos szótár kiadásának gondolata fogalmazódott meg benne. A szlovén és a magyar kormány novemberi ülésén támogatta a tervet. A megvalósításban a Maribori Egyetem és a Savaria Egyetemi Központ oktatóinak is szerepe lehet.

Drago Siftar főkonzul rámutatott, a határok átjárhatóságával a magyar és a szlovén nyelvre is nagy szükség van, mint a gazdasági, mint az oktatási kapcsolatok vonatkozásában, ezért jelentős feladat áll az együttműködők előtt. Molnár Katalin, a BTK dékánja azt mondta, a szombathelyi karok várják az együttműködés nyújtotta további lehetőségeket.

Dr. Ipkovich György, Szombathely polgármestere a két testvérváros, a vasi megyeszékhely és Maribor régi jó kapcsolatáról beszélt. Mint kifejtette, e kapcsolatokat az erősíti a leginkább, ha a városok intézményei is együttműködnek. Ebben pedig a kezdetektől élen járt a mai Savaria Egyetemi Központ és a Maribori Egyetem. „Szombathely gazdag város, több nemzetiség alkotja: a magyaron kívül horvát, német és szlovén ajkú népessége van, illetve Szlovén Kisebbségi Önkormányzat is működik a településen. Békés és termékeny az együtt élésünk, amely egyik alapja, hogy a kapcsolatokat az alkotás jellemzi".

Szöveg és fotó: Kleinhappel Miklós

VÉGET ÉRT AZ MNSK EGÉSZSÉG-FEJLESZTÉSI INTÉZET ELSŐ ORSZÁGOS PROJEKTJE

Az Egészséges Ifjúságért Alapítvány Stresszmentes iskolákért elnevezésű kampányának záró rendezvényét márciusban tartották a Parlamentben. A rendezvényen a Művészeti, Nevelés- és Sporttudományi Kar Egészségfejlesztési Intézet oktatói és hallgatói is képviseltették magukat. A kampány az Egészségfejlesztési Intézet első országos projektje volt.

A csütörtöki nyílt nap célja az volt, hogy egyrészt felhívja a figyelmet az iskolában megjelenő feszültségi állapotok korai felismerésére és a hatékony beavatkozásra annak érdekében, hogy ezek ne állandósuljanak, ne váljanak kezelhetetlenné, és ne vezessenek szenvedélyszer-használathoz, agresszív viselkedéshez, öngyilkossági kísérletekhez. Másrészt, hogy egy alternatív, négy hazai városban (Vác, Pécs, Miskolc és Szombathely) már alkalmazott módszert mutasson be a jelenség kezelésére. A nyílt napon szakemberek, diákok és tanárok osztották meg gondolataikat a jelenségről a résztvevőkkel. A rendezvényt az Országgyűlés Ifjúsági, Szociális és Családügyi Bizottsága, valamint az Egészséges Ifjúságért Alapítvány szervezte. A nyílt napot Dr. Katona Béla, az Országgyűlés elnöke és Dr. Vidorné Dr. Szabó Györgyi, az Országgyűlés Ifjúsági, Szociális és Családügyi Bizottságának elnöke nyitotta meg. A délelőtti programban előadást tartott Dr. Czeizel Endre orvos-genetikus, valamint Dr. Ranschburg Jenő, Dr. Popper Péter és Dr. Vekerdy Tamás pszichológus. Délután a meghívott iskolák tanulói és tanárai fejthették ki gondolataikat a Stressz és iskola című témakörben. Egyetemünket Takács Anikó és Tasnády Fanni harmadéves, egészségfejlesztés szakirányos hallgató képviselte. Plenáris workshop keretében húsz percben fejtette ki gondolatait – a programban részt vevő szombathelyi középfokú oktatási intézmények képviseletében – Danka Dávid, a Bolyai János Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium 10. osztályos tanulója.

Szöveg és fotó: Kleinhappel Miklós

II. SZOCIÁLPEDAGÓGIA SZAKEST A BENEDEK-KARON

Március 17-én az esti órákban frissen főtt kávé illata, gyertyafényes asztalok és Edith Piaf hangja várta a tetőtéri társalgóba érkezőket. A Szociálpedagógia Szakkollégium szervezésében másodszor rendezték meg a szociálpedagógia szakestet a Benedek Elek Pedagógiai Karon.

A szakestet előbb a szakmaiság, majd később a vidámság jellemezte

A szakest fogalmán sokan, sokfélét értenek. Egyesek a célirányosan szakmai jellegű előadásokat, kerekasztal-beszélgetéseket, tudományos jellegű vitákat tartják; míg mások inkább a táncos és zenés kikapcsolódást, beszélgetést, ismerkedést. A szakkollégium első ízben megrendezett szakestjének visszajelzései alapján, mi valahol a kettő között tettük le voksunkat.

Ezen meggondolással álltunk neki a II. szakest szervezésének. Néhány akadály után végül Filepné Deák Éva, a soproni Szent Benedek Idősek Háza vezetője volt a vendégünk, aki „Az idősellátás aktuális kérdései – a szociálpedasgógus helye és szerepe az idősgondozásban" témában beszélgetett velünk. Filepné Éva a kar volt hallgatója, így pontosan tudtuk, hogy miről beszél, amikor a jogi tárgyak fontosságát, vagy Dr. Józsa Éva tanárnő óráit emlegette. Tapasztalatainak megosztása után lehetőségünk nyílt kérdéseink feltevésére, melyekre készséggel, őszintén és tabuk nélkül válaszolt. „A szeretetet és a türelmet tanulni kell, és legalább ennyire fontos, hogy szaktudással is rendelkezzen a segítő" - hangzott összegzésében. Az érdeklődésnek köszönhetően hosszúra nyúlt beszélgetést azzal zárta, hogy szívesen lát bárkit a Szent Benedek Idősek Házában, akár gyakorlaton, akár csak kíváncsiskodás gyanánt.

Bízunk benne, hogy az idősellátás - amely oly sok fiataltól távol álló területe a szociálpedagógiának -, az ilyen alkalmaknak köszönhetően átformálhatja a hallgatók szakmai gondolkodását.

A szakest további részében pedig előkerültek karunk „megasztárjai", hallgatók és oktatók, akik mikrofont ragadva kápráztatták el - vagy éppen mosolyogtatták meg - a bátortalanul ücsörgőket. (Mint ismeretes, a karaoke japán eredetű szó, „üres zenekar"-t jelent. Lényege, hogy egy dal eredeti előadója helyett bárki énekelhet, akár egy, akár több ember. A zeneszám dallama és szövege kivetítő által hallható és látható.)

Reméljük, hogy aki ötleteivel, segítségével vagy csak résztvevőként volt jelen a szakesten, sokat tanult, és jól érezte magát.

Hisszük, hogy ez a kezdeményezés Kari hagyománnyá válhat, s hogy idővel beérik annak a kezdetleges munkának a gyümölcse, amit a szakkollégium végezni kíván.

Görbe Fanni

szociálpedagógus hallgató a Szociálpedagógia Szakkollégium elnöke

„INDULJ EL EGY ÚTON…"

Március 15-e a Benedek Karon

A darab szereplői közé valamennyi soproni karról érkeztek hallgatók

Érzelmes képeken, hangulatos jeleneteken keresztül mutatta be az 1848-as forradalmi események jelentőségét a Benedek Elek Pedagógiai Kar ünnepi műsora, március 16-án délben, a tetőtéri előadóteremben. Az „Indulj el egy úton..." című darab írója és rendezője Kalányos Tamás szociálpedagógus hallgató volt, míg a szereplők sorába a benedekes hallgatókon kívül az egyetem Erdőmérnöki -, Faipari Mérnöki -, valamint Közgazdaságtudományi Karáról is érkeztek hallgatók. Újdonság, hogy idén már szakközépiskolásokkal is bővült a szereplői gárda. A Vas- és Villamosipari Szakközépiskolából, az Eötvös József Evangélikus Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskolából, és a Berzsenyi Dániel Evangélikus Líceumból is érkeztek fellépők, illetve technikai segítők. A táncos jeleneteket a Testvériség Táncegyüttes és az Ürmös Néptáncegyüttes tagjainak köszönhette a tetőtéri termet zsúfolásig megtöltő, nagy számú nézőközönség.

S.T.J.

ROOTS & ROUTES

Öt sikeres évet tudhat már maga mögött a Roots & Routes hazai tagozata, amely a sikereken felbuzdulva újabb kezdeményezésekkel és ötletekkel kívánja folytatni határokon túllépő kultúrmisszióját.

Magyarország 2004–ben kapcsolódott be az Európában akkor már 3 éve sikeresen működő Roots & Routes tehetséggondozó programba. A R & R olyan európai program, mely figyelembe véve az országok fiataljainak – a programban 15 és 25 év közöttiek vehetnek részt - kulturális különbségét, művészeti kooperációra inspirálja őket, ezzel segít kibontakoztatni kreativitásukat számos művészeti és a hozzátartozó kommunikációs területen. A kurzus elvégzése során a résztvevők együtt hoznak létre egy projektet: így nemcsak tapasztalhatják és használhatják a professzionális technikai feltételek előnyeit, hanem megfigyelhetik a crossover alkotási folyamatok termékenységét és hatékonyságát is. Olyan közösségi alkotófolyamatok ezek, amelyek hosszú távon tudják megváltoztatni mind az alkotásról, mind a kulturális különbségekről alkotott képet. A résztvevők általában egész alkotói életre szóló barátságokat és ismeretségeket szereznek, amelyekkel munkájuk során elő tudják majd segíteni az országok közötti kulturális kapcsolatokat. A fiatalokban meglévő előítéletek és rasszizmus ellen is hatékonyabban lehet fellépni egy olyan program keretén belül, melyben a különbözésnek a pozitív, inspiráló oldalát tapasztalják meg.

A képzés iskolarendszeren kívüli és az elmúlt években már 200 hazai és közel 2000 nemzetközi résztvevője volt. A magyarországi résztvevők 30%-ának sikerült elmozdulni az itt kapott lehetőségekkel és hatásokkal a profi előadó-művészet felé, és 10%-uk bekerült saját művészeti águk felsőoktatási intézményébe: Táncművészeti Főiskola, Zeneakadémia.

Fontos jellemzője, hogy nem versenyszellem uralkodik egy-egy kurzuson, hanem a kreativitás és a kooperatív készségek fejlesztése a cél.

2009 őszén egymás elfogadása és megismerése a zene, a tánc és a média közös nyelvén címmel indított kurzust az R & R. A hazai fiatalok mellett a hazánkban élő, de nem európai uniós országban született ifjú tehetségek jelentkezését is várták. Végül tizenöt, az unió határain kívül született, de hazánkban élő és tizenkét magyar fiatalt válogattak be a meghirdetett kurzusra. A zenész, táncos tehetségeket és a média iránt érdeklődő ifjakat hazai szakemberek készítették fel, és alkottak közösen három művészeti ágat integráló, így a maga nemében egyedülálló előadást. Az interkulturális multimédia produkció Magyarországon élő fiatal magyarok, afrikaiak, ázsiaiak, szerbiai, ukrajnai magyarok közös showja, melyet decemberben mutattak be.

Emellett számtalan új program is indul Magyarországon: lesz nyári tábor, figyelmet fordítanak a tehetséggondozó szakemberek képzésére, segítenek a fiatal tehetségek portfóliójának fejlesztésében, és egy új típusú, iskolán kívüli oktatási módszert és metodikát fejlesztenek ki.

Sok együttműködő partnere van a magyarországi szervezetnek (pl. Sziget Kft., Magyar Zenei Exportiroda, Szubjektív Értékek Alapítvány), emellett jó néhány művészeti és szociális szervezet is segíti a munkáját. A résztvevő 10 ország (Nagy-Britannia, Németország, Hollandia, Spanyolország, Olaszország, Finnország, Portugália, Franciaország, Görögország, Románia) mindegyike megegyezik abban, hogy hatékony és eredményes módja a kulturális közösségépítésnek az együtt alkotás, egymás tiszteletének kivívásához pedig az értékek felszínre hozása, és annak tapasztalása szükséges. Ehhez remek lehetőséget nyújt a R & R Európában.

(x)

ELSŐ KAPOSVÁRI NEMZETKÖZI KAMARAZENEI FESZTIVÁL

Bolyki Györgyöt legtöbben a Bolyki Brothers együttesből ismerjük, most azonban egy új nyári fesztivál igazgatóját kérdezzük.

- Milyen rendezvényről van szó?

- Az első olyan nyári fesztiválról, mely a teljesség igényével készül a fiatalok szórakoztatására. A komolyzenétől a jazz-en és az éjszakai bulin át a gasztronómiáig minden szerepel a programban, ami egy igényes fiatal életének része. Ez egy olyan fesztivál, amelynek műsorán napi két világszínvonalú komolyzenei koncert szerepel – világhírű előadóművészek tolmácsolásában. A klasszikus zene mellett azonban fut az „Ősbemutatók Fesztiválja" is. Minden este más művész lép fel, és minden műsor ősbemutató. Vadonat új programot láthatunk Szakcsi Lakatos Béla, Laár András, Gál Csaba Boogie és Palya Bea előadásában.

Ez után, este tizenegytől hajnalig tart az Első Nemzetközi Jam-Session Találkozó. Arra biztatjuk a fiatalokat, bárhonnan is jönnek a világból, hozzák el hangszereiket, hogy közösen tudjunk muzsikálni.

Naponta más-más stílus legnagyobb slágerei szólnak, így lesz funky, R&B, blues, rock, stb. A profikból álló alapzenekart Bársony Bálint és NÉMO állítja össze. Hozzájuk csatlakozhat minden nap 30-40 fiatal, akik a színpadon is megmutathatják, mit tudnak a hangszereiken, vagy a hangszálaikon. Reméljük, egy-két nap alatt egymásra találnak a hasonló tudású fiatalok, és a maguk szórakozására nemzetközi együtteseket alakítanak.

- Nem túl ijesztő ma a fiatalok számára a komolyzene?

- De, azért, mert nem ismerik, és félnek tőle. Mi pont ezért hívtuk meg a Zeneakadémia legendás zenetörténet professzorát, Földes Imre tanár urat, aki minden nap két órán keresztül segít az érdeklődőknek a komolyzene megértésében és megszeretésében. Aki részt vesz az előadásain, tulajdonképpen egy „beavatási szertatáson" megy keresztül.

A klasszikus zenei koncertek programja is direkt úgy lett összeállítva, hogy „kezdők" is élvezhessék a műsort, és mivel a kezdő komoly zenét hallgató közönségnek kell a legmagasabb színvonalon bemutatni a zene szépségeit, valóban a világ élvonalát hívtuk meg a fesztiválra. Csak egy-két név: Joshua Bell, Pekka Kuusisto, Jose Gallardo, vagy a magyarok közül Kocsis Zoltán és Kelemen Barnabás.

- Mikor és hol lesz a fesztivál?

2010. augusztus 13-20. között, Kaposváron. A 18-25 éves korosztály számára különösen kedvező árú hetijegyet kínálunk, melyben benne van a szállás, a Nemzetközi Jam Session Találkozó, Földes Imre szemináriumának belépője, valamint az összes többi koncertre 50%-os kedvezményű jegyvásárlás lehetősége. Ez azt jelenti, hogy a legnagyobb sztárok koncertjére is csak 1250 Ft a belépőjegy.

- Kiket vártok leginkább?

Azokat az igényes egyetemistákat/főiskolásokat, akik számára a szórakozás több, mint a tömegfesztiválok által kínált „sár-sör-speed" feeling.

Szeretnénk, hogy a jövő értelmisége egyetemista korában értse és szeresse meg a világ legszebb zenéit, legyen büszke rá, hogy ez fontos neki, és erre egy hetet szán az életéből.

Részletek és bővebb információ: a www.kaposfest.hu

(x)

PROGRAM A TUDOMÁNYOS EREDMÉNYEK SZÉLES KÖRŰ TERJESZTÉSÉRE ÉS ELISMERTETÉSÉRE

Egyetemünkön hosszú idő óta jelen van és jól érzékelhető az a törekvés, amely arra irányul, hogy nemcsak szűkebb régiójában, hanem országosan, sőt, nemzetközi szinten is ismertek – vagy inkább elismertek – legyenek azok az eredmények, amelyeket az oktatás, a tudományos kutatás és az egyéb (pl. a kultúra, a sport és más, a társadalmi kapcsolatok szempontjából fontos) területeken ért el. A korszerű tudományegyetemmé válás igénye már közel egy évtizede megfogalmazódott, legutóbb pedig a kutatóegyetemi státusz megszerzése vált kívánatos céllá és – remélhetőleg – hamarosan valósággá. Ezek a törekvések szerencsésen találkoztak az Új Magyarország Fejlesztési Tervben megfogalmazott és igen széleskörű társadalmi kapcsolatteremtés lehetőségét kínáló „Társadalmi Megújulás Operatív Program" (TÁMOP) különféle területeivel.

A társadalommal folytatott permanens párbeszéd – így például a kutatók társadalmi szerepvállalása – nélkülözhetetlen abban, hogy az egyetemeken születő tudományos eredmények itthon és külföldön ismertté váljanak, és minél gyorsabban hasznosuljanak. Ebből a tevékenységből – ha jól csinálják –, az egyetemeknek és a társadalomnak egyaránt haszna származik. Ez a felismerés lehetett a kiindulási alapja annak, hogy az Európai Unió, közelebbről az Európai Szociális Alap jelentős összegeket fordít nem csak az effektív tudományos kutatások támogatására, hanem a meglevő, illetve az ezután születő tudományos eredmények társadalmi elismertetésére, illetve disszeminációjára is. Ennek egyik – távolról sem egyedüli – programja a TÁMOP-4.2.3/08/1. számú, ami a „Tudományos eredmények elismerése és disszeminációja" címet viseli.

A disszemináció tulajdonképpen a különféle projektek eredményeinek terjesztése annak érdekében, hogy a projekt által kiváltott hatás, és ezáltal a projekt megvalósítására fordított források hasznosulása a legnagyobb lehessen. Magában foglalja mind a projektek során megszületett termékek (új képzések, tananyagok, kutatási eredmények, innovációk stb.), mind a projekt megvalósítás tapasztalatainak (projektmenedzsment, együttműködés, módszertan stb.) átadását.

A 2009. szeptember 1-jével indult TÁMOP-4.2.3 projekt általános célja a Nyugat-magyarországi Egyetem által létrehozott tudományos (K+F+I) tartalmak, eredmények disszeminációja. A projekt implementálásával megvalósul a disszeminációs anyagok tudományos, illetve társadalmi körökben történő elterjesztése, továbbá sor kerül a tudomány és a társadalom közötti aktív diskurzus kialakítására.

A projektben megfogalmazott célok megvalósítása során és az azt követő időszakban is az egyetem hatékony disszeminációt garantál, a megfelelő nyilvános keretek biztosításával. Ezt szolgálják a projekt hosszú távú célkitűzései:

• az intézményen belül keletkezett K+F+I eredmények elterjesztése, megismertetése és becsatornázása a gazdasági szektorba, illetve a társadalom különböző szféráiba;
• a társadalommal való aktív tudományos kontextus kialakítása;
• diszciplínák közötti tudásáramlás és együttműködés fokozása;
• a transznacionális együttműködések élénkítése tudományos konferenciák szervezésével és lebonyolításával;
• a tudományos és társadalmi célokat szolgáló cselekvésre, szerepvállalásra való buzdítás a hazai kutatói társadalom körében.

Az előzőekben ismertetett célok megvalósításához többirányú, ugyanakkor egymással szoros kapcsolatban lévő tevékenységet kell folytatnunk, illetve feladatot megoldanunk. Ezeket a tevékenységeket – jellegük alapján – 4 csoportba soroltuk:

- különféle rendezvények szervezése;
- kommunikációs és PR tevékenységek;
- informatikai fejlesztések;
- kutatási és oktatási kiadványok megjelentetése.

A tervezett tevékenységekben megjelölt feladatok teljesülésével a következő eredményekre számítunk:

- természettudományos-informatikai, műszaki szakok vonzerejének növekedése
- az egyetem képzéseinek, kutatás-fejlesztési tevékenységének és eredményeinek itthon és külföldön történő népszerűsítése
- interaktív bemutatók, események szervezése meghatározott célcsoportok számára
- szakkollégiumi és tehetséggondozói programok megvalósulása
- új hallgatói önszerveződő tudományos közösségek kialakulása
- tudományos (diákköri) munkák különböző formákban (papíralapú, elektronikus) megjelenése
- a hallgatók tudományos-innovációs aktivitásának fokozódása
- középiskolai diákok tudományos versenyeinek rendszeressé válása
- elektronikus szakfolyóirat indítása, illetve tudományos portál működtetése
- infokommunikációs adatbázis infrastruktúrájának kialakítása.

Az előzőekben röviden felvázolt projekttevékenységek eredményeként a Nyugat-magyarországi Egyetemen hosszú távon érvényes aktív és egyben hatékony kommunikációs stratégia működik, amely minden célcsoportot megszólítva társadalmi cselekvésre buzdít, segítve a tudomány képviselői és a társadalom többi tagja közti aktív párbeszédet. A TÁMOP-4.2.3 projekt 134 millió forintos kerete így lehet igazi „Befektetés a jövőbe."

Dr. Tenk Antal
a projekt szakmai vezetője

Befektetés a jövőbe
A PROJEKT az Európai Unió támogatásával,
az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.

TANANYAGFEJLESZTÉSSEL A GEO-ÉRT /TÁMOP 4.1.2

A GEO igen szép „ajándékot" kapott tavaly karácsonyra, amikor az ünnep előtt pár nappal született döntés a TÁMOP 4.1.2 pályázatról. Ekkor derült ki, hogy projektünket 44.7 millió Ft támogatásban részesítik. Ez az önrésszel együtt 55.9 millió Ft-ot jelent, melynek révén teljesen megújul a GEO-n a tankönyvi kínálat.

Külön kell szólni a projekt támogatottsági sikeréről, mivel az eredeti pályázati összeget a bírálók csak 3%-kal csökkentették, konkrétan egy feladatot hagytak csak ki a támogatásból.

A szerződés előkészítését követően fogtunk hozzá a projektnyitás feladatához. Elsőként a házon belüli részletes tájékoztatást tartottunk, így

nyitóértekezletet hívtunk össze a Vincze Vilmos-terembe. Örömünkre szinte teljes volt a projektben érintettek létszáma. Ez azért említendő külön, mert oktatási napon sokaknak kellett cserével megoldani, hogy el tudjanak jönni.

Dr. Szepes András – a projekt vezetője – köszöntötte a megjelenteket, majd ismertette a GEO által felvállalt, és a bírálók által támogatott pályázat főbb mutatóit. A vonatkozó adatok az erre az alkalomra szerkesztett Tájékoztatóban olvashatók. Az értekezleten bemutatta a menedzsment tagjait /Dr. Mélykúti Gábor szakmai vezető, Bánkuti Judit gazdasági vezető, Kottyán László publikálási felelős és Tóth Erzsébet projekt asszisztens/, majd érintette a mennyiségi mutatókat /42 jegyzet, 375 modulra bontva, köztük 7 jegyzet, 41 modul angol nyelven/.

A végső kimenet egy internetes publikáció lesz, mely az oktatási portálunkon és a www.tankonyvtar.hu oldalon is elérhető lesz ingyenesen.

Már most felmerült, hogy sok újszerű megoldást kell majd alkalmazni a megvalósítás során. Ez származik a moduláris felépítésből, a tároláshoz használandó DockBook XML formátumból is. De ezekre már a felkészülés során történtek előkészületek, melyek megkönnyítik majd a munkát.

A feladat különlegessége az, hogy még soha nem volt olyan időszak a GEO történetében, amikor szinte egy időben minden tárgy jegyzete frissen elkészült volna. Most pedig a teljes BSc- és MSc-képzés hasznosíthatja ezeket az eredményeket.

A szerzőkkel a napokban megkezdődik a szerződéskötés, és ezzel elindul a 16 hónapos „őrült futam".

A következő lépés a nyilvánosság biztosításának feladata során a

Projektnyitó Konferencia volt. Ennek jelentősége abban rejlik, hogy nem csak a végrehajtásban résztvevők, de a többi érintett - és itt elsősorban a legjobban érintett hallgatóinkra gondolok - is tudjon a GEO-n folyó munkákról. Természetesen a szélesebb nyilvánosságra is gondoltunk. Ennek eredményeként hangzott el a Fehérvár TV-ben egy 15 perces beszélgetés február 23-án, és a konferencia másnapján a Fejér Megyei Hírlap is tudósítást közölt rólunk. A rendezvényen Dr. Mélykúti Gábor dékán megnyitóját, valamint a GEO helyzetét bemutató előadását követően Dr. Manherz Károly professzor, az oktatási kormányzat szakállamtitkára beszélt a felsőoktatás aktuális kérdéseiről. Külön is foglalkozott a GEO-val, méltatta a pályázati anyagban megfogalmazott célokat. Hangsúlyozta, ilyen lépések kellenek ahhoz, hogy a hallgatók „eladható tudással" rendelkezzenek.

Dr. Szepes András projektvezető összefoglalta az előttünk álló feladatokat, bemutatta a pályázati célkitűzéseket. Ebben az előadásban is elhangzott, hogy a fő célközönsége ennek a pályázatnak a hallgatóság, akik az új, korszerű elvek és módszerek alapján születő tananyagokból készülhetnek majd fel a szakmai életre. Nagyon fontos célként emelte ki, az ingyenesen hozzáférhető tananyagok oly módon segítsék a mérnökjelöltek tanulmányait, hogy a diplomával friss, az elhelyezkedést is segítő ismereteket szerezzenek.

Kottyán László bemutatta ezt követően az újszerű publikációs megoldást, elhelyezve azt a már eddig is működő oktatási portáljaink sorában. Hangsúlyozta, ez a fajta átalakítás nem a szerzők feladata lesz, hanem az erre külön felkészített szakemberek végzik majd.

Érdekes színfoltja volt a rendezvénynek Tarsoly Péter kollégánk előadása. A tankönyvek változásairól beszélt a „A spirálfüzettől az elektronikus jegyzetig" c. előadásában. Ebben foglalta össze azt a változást, ami a GEO-n töltött diákévei óta következett be, míg ő is elérkezett ahhoz a ponthoz, hogy maga is jegyzetet írhasson. A volt diák és a jelen oktatója szemüvegén keresztül hallhattuk ezt a folyamatot.

A rendezvényt Prof. Dr. Faragó Sándor rektor beszéde zárta, összefoglalta az elhangzottakat, és felhívta a figyelmet a szerzői jogi kérdések kezelésének megoldására.

A fenti sort folytatva került sor két fordulóban a projekt résztvevőinek továbbképzésére, mely felkészülést jelentett az előttünk álló feladatokra. Az újszerű és nagy tömegű tananyagfejlesztés megköveteli, hogy az abban részt vállalók egységes szemlélettel dolgozzanak a végrehajtás során.

Az egyes képzések programja:

- Prof. Dr. Márkus Béla: Gondolatok az eLearning kapcsán
- Dr. Szepesné Stiftinger Mária: A tananyagfejlesztés módszertani kérdései
- Dr. h.c. Dr. Szepes András: A tananyagok szerkesztése /A mintafejezet
- Kottyán László: Tananyagok elkészítése, a szerkesztés szempontjai

Márkus Béla a korábbi hasonló projektek bemutatása mellett szólt a nemzetközi tapasztalatokról is. Jól eső érzés volt hallgatni, hogy a GEO immár negyedik alkalommal vág bele egy ilyen feladatba, bár a jelenlegi, méreteiben kiemelkedik az előzőek közül.

Szepesné Stiftinger Mária gondolatébresztő előadása sokaknak újszerű volt, épp ez indokolta a programba helyezését. Itt most csak azt emelném ki, amikor felhívta a figyelmet a tananyagírás és a tananyagfejlesztés eltéréseire. Ezzel érdemes lesz még a továbbiakban részletesebben is foglalkozni.

Szepes András bemutatta az un. Mintamodul anyagát. Ez egy olyan segédlet lesz a továbbiakban, melyben összefoglaltuk azokat a szerkesztési szabályokat, melyeket talán a nagy többség ismer, de nem mindig tart be. A Mintamodul már a létrehozott Tamop_sablon_W2003.dot illetve a Tamop_sablon_W2007.dotx alapján készült el.

Kottyán László előadásában visszaköszöntek a szerkesztési szabályok, de itt elsődlegesen az volt a cél, hogy a DocBookXML átalakítás oldaláról mutassa be, miért fontos a szabályok betartása.

A képzéseket nem zártuk még le, a beszélgetések alapján látjuk már a folytatás szükségességét.

Dr. h.c. Dr. Szepes András dékánhelyettes
NYME-GEO

A KÖLTŐ VÉRE

A közelmúltban megjelent Dr. Winkler András professzor tizenegyedik verseskötete. A könyvbemutatón A költő vére című kötetet Alpárné Dr. habil. Szála Erzsébet, a Benedek Elek Pedagógiai Kar Társadalomtudományi és Pszichológiai Intézetének igazgatója méltatta. A könyvet most professzor asszony szavaival ajánljuk a versszerető olvasók figyelmébe.

115 vers, mégis egy karcsú kötetbe belefér.

A versek legtöbbje a 2009. év termése: 50 vers a 115-ből. Többet olvashatunk a 2006. év datálásával, ám a 2007-2008-as években írtakból 14–14 került e kötetbe. Valószínűleg azért, mert ezek kimaradtak az egyébként 2008-ban három kötetben is kiadott terméséből.

Mint minden kötetét, a mostanit is egyetemünk Alkalmazott Művészeti Intézetének festőművésze, Mészáros György illusztrálta mesteri módon. Mondhatnánk, költő és grafikus egy húron pendülnek, hiszen a szám szerint 45 illusztráció – amellett, hogy önálló művek -, nyomatékosítja, megerősíti a versben foglalt gondolatokat, derűvé oldja a súlyos érzelmeket, a csöndes melankóliát, s felerősíti a humort. Így bizony szerzőtársakról szólhatunk, kettejük műve ez a formás, ízlésesen nyomtatott könyvecske. A kivitelezés, a megjelenítés azonban Hillebrand Imrének és a Hillebrand Nyomda munkatársainak köszönhető.

Alpárné Dr. habil Szála Erzsébet és Prof. Dr. Winkler András

A vers a legszemélyesebb irodalmi műfaj. Az „én"-t tükrözi minden sora. A költő, Winkler András professzor már régóta versel, ám 1999 óta jelenik meg az olvasóközönség előtt köteteivel. Volt esztendő, amikor három műve is megjelent, köztük az „Umleitung" német nyelven. Polihisztor ő, a faipar kiváló mérnöke, leendő mérnökök nagytudású és szerető oktatója, tanára, s mint látjuk, író is. Sokakról tudjuk, hogy a reáltudományok művelőjeként művészek is voltak. Bolyai János kitűnően hegedült. Apjával, a szintén Európa-szerte ismert matematikussal, Bolyai Farkassal zeneelméletet, sőt, drámákat is írtak. Eötvös Loránd, a fizikus művelődéspolitikusnak sem volt utolsó, amint azt „Az egyetem feladatáról" című munkája is bizonyítja. Még számos példát hozhatnék a hazai és az egyetemes kultúra történetéből. Winkler András is sokoldalú. Alkotott jelentőset mérnökként, s immár a sokadik kötetével megjelenik lírikusként. S hogy a zenével mily szoros a kapcsolata, milyen hangja van, és hogy tud énekelni, azt diák- és tanártársai tudják leginkább tanúsítani.

A költő Winkler András – életkora szerint csak nemsokára – de szóban és tettben hetvenkedik. Hetvenkedik és kacérkodik. Kacérkodik a valósággal, az idő múlása hozta helyzet- és állapotváltozással. Az idő múlása – szerencsés esetben, mint e kötet is tanúsítja – bölcsebbé teszi az embert. Tudja jól, hogy a szeretet, az okosság, a játék, a bolondság a tartópillérei egy tartalmas, teljes életnek.

Winkler András legújabb kötetének versei – témájuk szerint – akár csoportosíthatóak is.

Főbb témakörei:

- az élet szeretete
- a fa, az erdő, a természet szeretete,
- országa és magyarsága, önnön eredete, származása
- az elmúlás, a kor melankóliája
- a vers, a szó mágiája
- a humor, a keserédes humor

Az élet szeretete és élvezete tűnik ki több versében is, melyeknek témája – fontossági sorrendben – a mosoly, a szerelem, a bor, a sör, mely utóbbiról szívesen lemond, ha az meleg.

A fa, az erdő, a természet Winkler András lényétől, gondolataitól és érzelmeitől elválaszthatatlan. A „Fohász az útmenti fákért, az „Erdőben", a „Bánat", az „Ősz" az „Időváltozás", a „Kövek", a „Holdgyerek", s még jó néhány verse szól kedvenc témájáról, a természetről, s az azt művelő emberről és eszközökről.

Országa és magyarsága, szeretett városa Sopron sokat, mint mindig aktív, felelősen gondolkodó közéleti embert, most is foglalkoztatja. A Hazám, a Szocializmus, az 1956 után, a Lokálpatrióták, a Sopron, grafikában az elmaradhatatlan szimbólummal, a tűztoronnyal, erről az erős kötődésről tanúskodnak. A Kárpát-medencei haza sok-etnikumú valósága büszkeséggel tölti el, amikor eredetéről szól. MAGYARSÁG című verse akár hitvallás is lehetne. Talán a legtöbbet az elmúlás, a kor melankóliája, s az élet rendjébe való belenyugvás foglalkoztatja a költőt. Hite, Istenbe vetett bizodalma átcseng a sorokon.

Az Újév, az Előrelátás, a Menekülés, a Változás, az Öregség, a Balla-

gáskor és még sok más verse a múltba tekintés, az egykor volt szépségek, örömök számbavétele. Kétes dicsőség számára, hogy arcképe felkerült az egyetem falára: Kétes dicsőség – mondja, lógni bekeretezve a falon. Szörnyű álmokkal viaskodik, sorra veszíti el szeretteit, ám sejti, hogy a szerető lelkek majdan újra találkoznak – odaát. Ha szépet álmodik, akkor erdőben jár, s nyírfa fogja a kezét.

Sokat gondol évtizedek óta szeretett társára, Erzsikére is, akivel együtt éltek át, s élnek meg egy teljes életet.

A költő Winkler András számtalanszor szól a versről, a verselésről.

Az elérhetetlenhez című versében gyönyörűen szól a rímben való megnyilatkozás kényszeréről:

A verset keresem mindig.
Régen rabul ejtett.
Mikor megszülettem
ott zenélt mellettem
mindenhol kísértett:
meg nem érinthettem.
Sohasem hallottam
elejétől végig.
Most már tudom jól,
hogy elkísér az égig.

Ám az Ötlet, az Utolsó vershez, a Költő, a Csalódott költő, a Szigorú füzet, a Metrikus vers és mások is mind-mind a szavak, a rím varázsáról, számára-valóságáról szólnak.

Az egész kötetet átlengi a szerző lényétől elválaszthatatlan humor, mely bizony ezúttal keserédes humor.

A Csók, a Szomorú találkozás, a Népmese, az Újrahasznosítás, az Ágyam, a Kórelőzmény, a Számmisztika, a Mennyország kapujában, az Altató és a többi a melankólia köntösében megcsillantja a derűt is:

Egér lennék
könyvszekrénybe
költöznék, reggelente
új versekbe
öltöznék,
estére a
versruhám,
ha elkopott,
vacsoráznék
Moliére-t vagy
Csehovot.

Derűbe burkolja halálról szőtt álmait is, hiszen tudja, hogy még dolga van e világban.

A Furcsa történet tényleg furcsa. Ránk van bízva, hogy viccnek vesszük-e, vagy pedig igenis komoly dolognak, hiszen válaszolhat valaki halló- és beszédképessége nélkül is egy hozzá intézett kérdésre, ha képes érteni a másik embert a gesztusaiból, a tekintetéből, a mimikájából. Empátia kérdése. S Winkler András empatikus személyiség.

S azután itt vannak kedvenc tárgyai: a kesztyűk. A kesztyűknek még őre is van. A megtalált kesztyűk pedig egész történeteket hoznak magukkal, ezúttal, kivételesen, prózai szövegkörnyezetben.

Winkler András verselésében szokatlan társításokkal, nyelvi lelemények sokaságával találkozunk.

A léviták azok, amelyek a kocsmákban folynak,
Aki meghalt, az elvesztette az itt élő képességét.

A pokol számára lehet: Sült Paradicsom,
Az igaz barát az a: lelkiismerős,
és a szocialista országok: a „Koncentrációs béketábor".

Szomorú igék és főnevek sorjáznak az apró versikékben:
Kereszt, temető, sírdomb, temetés, gyász, fekete zászló, halál, másvilág, halottas kocsi, sírású, halottas ágy, fejfa, sírkő, végrendelet, betegség, égi hangok, konduló harangok.

Mintha még kedves időtöltésétől, a „mindig-mindenütt verset faragok" szokásától is búcsúzna:

„Nem írok többé
verseket, mert megkérdeztem
egyiket és
azt rímelte: nem szeret"

Ő lenne a „Csalódott költő"?

A múltidézés, a visszapillantás tán arra utalna, hogy – Arany Jánossal szólva - „Letészem a lantot"?

Nem, én azt hiszem, hogy – ha olykor sűrűsödik, vagy hígul is a vére – ő még sokáig a tintát használja, gondolatot várja.

Ha a könyv hangulatvilága talán szomorúságot sugallna, mégsem szomorú ez a könyve sem a költő Winkler Andrásnak, mert írásait átlengi a humor és az önirónia. Írt ő egykoron pajzán versikéket is, ebben a kötetben azonban nem pajzánkodik. Elégikus, önironikus, és csöndes szomorúsággal mintha látleletet készítene. Ám szép gondolatvilága, szép érzelemgazdagsága, s szép a gondolat és a rajzok, a megjelenítés egymásba fonódása, dinamikája.

Sírontúl című versében így ír:

El fogják majd
a testemet
temetni, de a lelkem
itt marad még
szeretni.

Szeretni. Ez az ő kulcsszavainak egyike. Ebben bíznunk kell mindnyájunknak, diákoknak, barátoknak, ismerősöknek, akik szeretjük őt. Bíznunk és remélnünk kell, hogy még szeretni fog bennünket itt is, a mi sete-suta botladozásainkkal telt világunkban.

Reménykedem, hogy lesz még ereje és akarata újabb kötetek megírására is. Isten áldását kérve életére szívből kívánok egészséget és alkotó lendületet, valamint jó szerencsét még sok-sok esztendőre.

Alpárné Dr. habil. Szála Erzsébet

A MAGYAROK ÉS A BOR

Nagy Róbert történész-geográfus, a NYME AK Idegenforgalmi Intézeti Tanszék oktatójának bortörténeti írása

A magyarok és a hozzájuk hasonló, keleti vándorló, illetve félnomád népek bizonyosan szakrálisan is komoly szerepet szántak a bornak. A nagyobb gazdasági, családi eseményeket lezáró áldomás, melyet ma is megiszunk, innen származhat, és a vérszerződés is ennek egyértelmű bizonyítéka. A honfoglalás előtt, a Levédiában tartózkodó magyarok leírásában Ibn Ruszta arab író krónikája a következőt mondja. „Midőn valakivel fogadást tettek, egy pohár bort hozattak, s ebbe karddal, vagy nyíllal véröket eresztvén megitták, nemcsak a fogadást tevők, hanem minden jelenlevők egyetemben. S ekkor mind a barátság, mind a fogadás szent és változhatatlan volt előttük. Sőt, akik az ilyen vérrel kevert borból ittak egymást véreiknek tartották." Ibn Rusta volt egyébként, aki a magyarok munkaeszközei között megemlíti a metszőkést is, ami bizony komoly bizonyíték abban a tekintetben, hogy nagy valószínűség szerint, már századokkal a honfoglalás előtt műveltünk szőlőt.

Európa népei a bort általában a latinból átvett (vinum) kifejezéssel illetik. Megtaláljuk ezt a germán (wein…stb.), neolatin (vino…stb.) nyelvekben, de a szláv nyelvek is ezt a szót alkalmazzák. A vinum latin kifejezés sokkal régebbi, mint gondolnánk, mivel valószínűleg Mezopotámia ősi borkultúrájának átvételéről van szó, amelyet a görög és latin nyelv átmentett az utókorra. Az ókori kelet birodalmaiban már a veine, vajna, vajina kifejezéssel találkozhatunk, amelynek jelentése az élet szóval állítható párhuzamba, szabadon azt is mondhatnánk, az életet adó isteni italt azonosíthatjuk benne.

Érdekes mindezek ismeretében, hogy mi magyarok mért nem vettük át ezt a szót, s egyedi kifejezést, az Európában különlegesnek számító „bor" szót használjuk. A szó magyarázata érdekes vallás és kultúrtörténeti vonatkozásokat rejt. Ezekből azt is feltételezhetjük, mi is isteni italként ismerkedtünk meg a szőlő levével.

Ókori kínai források említik, hogy a hunok és velük rokon nomád népek különösen tiszteltek egy bizonyos szent hegyet, amit Bor-Tengrinek neveztek. A vándorlásaink során hosszú évszázadok alatt kialakult magyar ősvallás igen érdekes kérdés, amit az utóbbi évtizedekben kezdtek el újra komolyan kutatni. Ez a kérdéskör már csak azért is érdekes, mert vallásunk kutatása közben számos olyan új tényező vált láthatóvá, ami a magyar nép eredetét, vándorlását, esetleges rokoni szálait teljesen új dimenzióba helyezi, s komolyan átalakítja a finnugor rokonságunkkal kapcsolatos eddigi szinte kizárólagos elméleteinket.

A tengri, (ősi isten szó) mindenesetre néhány magyar kifejezésben megtalálható, pl a tan, tanulni, tenger szavainkban, de például többen a gyermekaltató mondókánkból - amely régen talán valami féle imádság lehetett - ismert, tente baba, tente kifejezést is ezzel rokonítják. Tény, hogy a népi kultúrában sok maradványa látható ősi sámán hitünknek, amelyet a kereszténység átvételével szinte teljesen elveszítettünk, illetve jelentősen átalakult. Gondoljunk csak a régi magyar ős istenasszony Ukko szerepére, amely valószínű az európai keresztény kultúrában egyedülállóan erős Boldogasszony, Mária-kultuszunkban élt tovább! Érdekes megemlíteni magát az Isten szavunkat is, amelyre számos magyarázat született, de tény, hogy igen sok távol-keleti és belső-ázsiai rokon kifejezéshez hasonlítható.(tien-kínai, tenno-japán, tengri-török…stb.)

De térjünk vissza a borhoz! Bor-Tengri, melyből a tengri az isten ősi nevét jelentheti, együttesen pedig valószínűleg a Föld és az újjászületés istenét azonosíthatjuk. A régi nomád vándorló népek ezen a szent helyen is áldozatokat mutattak be, s a bor, amellyel ezt végrehajthatták, a rituáléval szorosan összefonódva, egy idő után már magát az italt

László Gyula: A vérszerződés (forrás: mek.niif.hu)

is jelenthette. Ha még tovább gondolkodunk az újjászületés, megújulás szimbolikája magában a borkultúránkban is megtalálható, ahogy a szőlő mustjából, zavaros murcijából szépen csillogó újbor keletkezik, mindez egy örökös körforgás részeként újra és újra bekövetkezik.

Azt a feltételezést, mindenesetre elfelejthetjük, miszerint a magyarok nem ismerték a borkészítés rejtelmeit, s csak a szomszédos népektől szerezték be a népszerű italt. A honfoglalás előtti időkből sajnos nem igen állnak rendelkezésre írásos források, inkább csak utólagos leírásokra, illetve idegen utazók beszámolóira hivatkozhatunk. Arab forrásokból tudjuk, hogy a magyarok földjei jó minőségűek, s szántóik, szőlőik vannak. Ez azért is érdekes, mert amikor ezt leírták a magyarok valószínűleg Levédiában, illetve Etelközben tartózkodtak, tehát a nomadizálás mellett már egyértelműen letelepült gazdálkodást is folytattunk. Akármilyen forrást olvasunk is, mindegyikből kiderül, hogy a magyarok igencsak szerették a bort, s hadjárataik során sokat zsákmányoltak belőle.

A Közép- és Kelet-Ázsiában szokásos módon mi, magyarok is valószínűleg a testesebb, édes borokat részesítettük előnyben, gyakran töppedt szőlők levéből készítve bort. A források sokszor mézből készült borokról tesznek említést. Ez lehet persze mézsör is, de lehet a nagyon édes borokra történő utalás is. Tárolására főként agyagedényeket, esetleg tömlőket használhattak, s faragott faedényekből, agyagedényekből, valamint állatok tülkéből készült ivóalkalmatosságból fogyasztották.

A bor mellett az alacsony alkoholtartalmú sört (boza) is ismertük, amely kelet-európai, ázsiai specialitás volt, s évszázadokig együtt fogyasztottuk a magasabb alkoholtartalmú, nyugaton elterjedt komlós sörrel. Természetesen rendszeresen ittuk a tejből erjesztett kumiszt is.

A rituális szertartások, főbb étkezések, ünnepek itala azonban a bor maradt. A mai napig őrzi anyanyelvünk és hagyományunk azt a régi vallásunkra utaló gesztust, miszerint komolyabb munkák, szerződések, családi események után, mintegy megköszönve az égiek segítségét „áldomást iszunk". Ez a szép, régi magyar szokás bizonyosan az áldás ősi szavunkból származik. Hasonlóan a borhoz kapcsolódik a keleti lovas népeknél szokásos vérszerződés rítusa is. A honfoglalás előtt lezajló és a magyar törzsek közötti szövetséget jelképező vérszerződés valószínűleg ősi módon zajlott le. A szerződést szentesítő felek néhány csepp vérüket egy borral teli edénybe csepegtették, majd mindannyian ittak belőle.

MENNYEI HARMÓNIÁK
Jubileumi hangversenyt tartottak a Nyugat-magyarországi Egyetemen

A Nyugat-magyarországi Egyetem 50 éves évfordulóját ünneplő Savaria Egyetemi Központjának Berzsenyi Dániel Vegyeskara „Mennyei Harmóniák Egykor és Ma" címmel neves szólisták és kiváló művészek közreműködésével önálló, egész estés hangversenyt adott április 12-én a soproni Liszt Ferenc Konferencia és Kulturális Központ Liszt-termében. Az ünnepi esten zenetörténeti eseményszámba menő ősbemutatóként hangzott el Szokolay Sándor, Sopron város Kossuth-díjas zeneszerzőjének Amor Sanctus című templomi kantátája a Teremtett Világról Esterházy Pál tiszteletére Harmonia Caelestis c. műve megírásának 300. évfordulóján. A hangversenyen Prof. Dr. Faragó Sándor, a Nyugat-magyarországi Egyetem rektora baráti hangon köszöntötte a gyönyörű élményt nyújtó, rangos művészeket.

A jubileumi hangverseny nyitánya Szőnyi Erzsébet Kossuth, Liszt-, és Erkel-díjas Érdemes művész (A Magyar Művészeti Akadémia tagja) Esterházy Pál versére komponált Boldogasszony éneke volt. A mű hangversenytermi ősbemutatóját a Nyugat-magyarországi Egyetem 2009-es adventi hangversenyén hallhatta először közönség.

Esterházy Pál magyar gróf és birodalmi herceg, Sopron megye főispánja, Magyarország nádora, a magyarországi barokk költészet kiemelkedő alakja egyszerre tevékenykedett író-, költő- és zeneszerzőként, tetemes könyvtárával és páratlan festménygyűjteményével pedig a XVII. századi Magyarország egyik legjelentősebb műgyűjtőjének számított. Amellett, hogy számos képzőművészeti alkotást rendelt, ő maga magyar és latin nyelvű imádságokat, prédikációkat, verseket, forrás értékű feljegyzéseket írt. Zenei gyűjteményét, az 55 egyházi éneket csokorba kötő Harmonia Caelestis-t 1711-ben adta ki.

A gyűjtemény négy Mária-éneke (Maria, fons aquae vivae/ O, Maria, gratiosa/ O, Maria sine spina/ O, Maria Mater pia) kortárs zeneszerzőink egyik legnagyobbika, a Kossuth-díjas Kocsár Miklós átdolgozásában is felcsendült az ünnepi esten. Ezeknek a Mária-énekeknek az ősbemutatójával köszöntötte a Berzsenyi Dániel Vegyeskar a Nyugat-magyarországi Egyetem 2008-as adventi hangversenyén a 75. születésnapját ünneplő művészt.

Kiváló zeneszerzőink, Esterházy Pál, a Kossuth-díjas Kocsár Miklós, a Kossuth-díjas Szokolay Sándor, a Liszt-, Erkel és Kossuth-díjas Szőnyi Erzsébet, az Erkel-díjas Tóth Péter, és nagyszerű előadóművészeink, a Liszt-díjas Kertesi Ingrid szoprán magánénekes, Magyar Szilvia alt énekes, Virágh András Liszt-díjas orgonaművész, Németh Imre és Táky György trombitaművész, az Artisjus-díjas Vinczeffy Adrienne karnagy vezette szombathelyi Berzsenyi Dániel Vegyeskar és a Szombathelyi Művészeti Szakközépiskola növendékeinek köszönhetően valódi mennyei harmóniában, igazi „harmonia caelestis"-ben volt részünk a hangversenyen.

300 év távlatából megszólalt a műkedvelő költő, zeneszerző, törökverő hadvezér és magyar arisztokrata, gróf Esterházy Pál. Az ő tiszteletére komponálta szoprán szólóra, vegyeskarra és orgonára egyik legnagyobb korstárs zeneszerzőnk, Szokolay Sándor Kossuth- és Prima-díjas Kiváló művész az Amor Sanctus című, öt részre tagolódó templomi kantátáját. Az Istendicsőítő-éneket, az Égi madarakról való éneket, a Jézus nevére minden térd meghajoljon, az Alleluja-t és a Magnificat finalét felölelő mű, amelynek ősbemutatóját jelenlétével az elismert zeneszerző is megtisztelte, a Teremtett Világ még tiszta arcát, s az Isten-közeli, idillikus világ legtisztább csengését varázsolta elénk. Láttuk megszületni a még makulátlan világot, és hallottuk, ahogyan minden élő hálát zeng az Istennek a teremtésért.

A Savaria Egyetemi Központtal csaknem egy időben, tavaly ünnepelte fennállásának 50. jubileumát a Berzsenyi Dániel Vegyeskar. A kórus karnagya már 30 éve Vinczeffy Adrienne. A vegyeskar az elmúlt évtizedekben számos nemzetközi versenyen ért el dobogós helyezéseket, karnagya három alkalommal részesült karnagyi különdíjban, a közelmúltban pedig a kortárs zene kiemelkedő tanításáért és bemutatásáért járó Artisjus-díjjal tüntették ki. 2009-ben a világ 1000 legjobb kórusát felvonultató Musica Mundi rangsorban a kórus az összesített kategóriában, amely felsorakoztatja a gyermekkaroktól a felnőtt kórusokig valamennyi típusú együttest, az előkelő 431. helyet érdemelte ki. 15 lemeze jelent meg, amelyekből kiemelkedik a magyar zenei élet unikális sorozata, A Magyar Egyházzene Évszázadai 6 albuma, valamint az Olaszországban megjelent Michael Haydn operalemez. A kórus jelenleg az Esterházy-kutatások keretében elindult Esterházy udvar zenéjét bemutató album folytatásán dolgozik, amelynek címe: Eszterházai harmóniák egykor és ma. A program a Nyugat-magyarországi Egyetem rektora, Prof. Dr. Faragó Sándor támogatásával indult el.

Csiha Tünde Noémi

„20 ÉVES A SOPRONI NORMA" - EMLÉKÜLÉS A BENEDEK ELEK PEDAGÓGIAI KARON

Húsz éve hozta létre egy kilencven főből álló szakember gárda Sopronban a szociális képzés alapjait, és dolgozta ki azokat az oktatási alapelveket, melyek „Soproni Norma" néven terjedtek el a köztudatban. Ennek köszönhetően indulhatott meg a szociális szakemberek képzése Magyarországon. A jubileumi eseményre február 4-5-én, kétnapos konferenciával emlékezett a Magyarországi Szociális Szakemberek Képzéséért Egyesület valamint a Benedek Elek Pedagógiai Kar, az intézmény tetőtéri előadótermében.

A felsőfokú szociális szakképzés Magyarországon immár 20 éves múltra tekint vissza. Számos felsőoktatási intézmény és a szociális szakma felhasználói oldalának képviselőivel 1989-ben Sopronban tartott szakmai identitáskereső konferencián dőlt el („Soproni norma", Sopron I.) – valamennyi érintett egyetértésével –, hogy a felsőfokú szociális képzések két egymást kiegészítő úton indulnak el, követve a már kialakult európai tendenciákat.

Az első szociálpedagógiai képzési program 1990-ben készült el, amely alapján az ország 8 felsőoktatási intézménye indította el a szociálpedagógusok képzését.

A Benedek Elek Pedagógiai Kar az 1993/94. tanévben kezdte el a szociálpedagógusok képzését, először két szakos képzésben, majd 1995-től a szociálpedagógus képzés egyszakossá vált.

A szakma úttörői, a képzés kigondolói és a jelen szakemberei gyűltek össze Sopronban, hogy emlékezzenek, és a további lehetőségekről egyeztessenek. A Magyarországi Szociális Szakemberek Képzéséért Egyesület és a NYME-BPK szervezésében megtartott emlékülés 4 további területen dolgozik együtt:

- Terepgyakorlatok, ezen belül tereptanárok képzésének helyzete, a szakma képviselőivel paritásban a TÁMOP 5.4.4. eredmények függvényében
- Meghatározó keretek és belső mozgásterek az MA és doktori képzéseknél
- Szociális szakma elvárásai a képzéssel szemben
- A szociális munka és szociálpedagógus képzés viszonya, melynek partneri egyeztetését intézményünk (Szociális- és Neveléstudományi Intézet) vállalta fel

Molnár Katalin

BÚTORMŰVÉSZ AZ FMK TISZTELETBELI HALLGATÓJA

"Csodálatos tudomány, ahogy az anyagból egyszerre fiók lesz. Ahogy a durva felületből olyan csillogó, fénylő, napvisszaverő tükörlap lesz, intarziás műalkotás. A semmiből valami." – részlet Latinovits Zoltán Önvallomás című írásából. Vizer József műbútorasztalos mester hitvallásának tekinti a halhatatlan színművész másfél éves asztalosinaskodásban szerzett tapasztalatait.

- Édesapja foglalkozását folytatja, hol nyílt az első műhelye?

- 1937-ben kapott iparengedélyt, a Tavasz utcában nyitott műhelyt. Nála a segédek és az inasok együtt dolgoztak, csak tudásbeli különbséget ismertek, mindenki végezte a dolgát. Felállított egy mintaszobát, az érdeklődők megnézhették, milyen termékeket készít. A mintaszobával rendszeresen részt vett a negyvenes években az Őszi Lakberendezési és Háztartási Vásárokon. Ezek hasonlítottak a későbbi BNV-rendezvényekhez.

- Ön mikor „lépett be" a történetbe? Milyen emlékei vannak gyermekkoráról?

- 1941-ben születtem. Anyám megfőzte az ebédet apámnak és a segédeknek is, elvitte a műhelybe. Emellett a könyvelést is ő végezte. Engem és húgomat apró gyerekként is vitt mindig magával. Ez idő tájt fertőződtem meg a faipar jellegzetes illatával. A Faipari Technikumban érettségiztem és szereztem technikusi oklevelet 1959-ben. Érettségi után egyetemre jelentkeztem kétszer is, természetesen az asztalos szakmai iránti szeretet miatt először a soproni faiparira. Másodszorra a budapesti jogi karra. Egyik sem sikerült, mert a nevem mellett ott volt az „E" – egyéb származású.

Vizer József az egyetem címzetes faipari hallgatója

- Napjai egy részét a műhelyben töltötte, édesapja tanította a mesterségre. Milyen élményei maradtak ebből az időből?

- Iskola után barátaimmal sokszor a műhely lépcsőjén ültünk és vártuk, hogy apám milyen munkával bíz meg bennünket. Deszkák, lécek pakolása, a Váci útról kiutalásra kapott ölfák cipelése játéknak tűnt. Nekem, mint kezdő kisinasnak egy előre kifurkált vaslapon kellett kiegyenesítenem e szögeket. Ez volt első asztalos tevékenységem. Utána következett a komolyabb fizikai munkát igénylő enyvezés. Egy munkalap több rétegből állt, minden darabot mi állítottunk össze. Leszabtuk szalagfűrésszel (én is sokat vágtam), utána rétegenként enyveztük és ragasztottuk egymásra őket. Ez képezte az alapját a klasszikusan stabil bútornak. Az enyvezett lapokat a présgépbe tettük, hogy egyenletesen ragadjon. Szakadt rólunk a víz, mert az enyvvel csak 25-26 fokos levegőben lehetett dolgozni.

- Ifjabb Vizer József friss technikusként lépett ki az iskola kapuján. Rögtön a papa mellett folytatta a munkát?

-Nem, máshol kellett elhelyezkednem. Az Újpesti Bútorgyárba kerültem középvezetőnek. Munkaidő után dolgozhattam apámmal műhelyünkben, aminek vezetését 1970-ben vettem át. Főként régi bútorok helyreállításával foglalkoztam az időközben a Kossuth utcába költöztetett műhelyben. Édesapám 1986-ban halt meg, amíg csak erejéből telt, segített. Több nagykövet számára dolgoztam: olasz, portugál, indonéz és még sorolhatnám. Őrzök jó néhány kedves bejegyzést a Vásárlók Könyvében. Máig szívesen megyek el a Külvárosi Kávéház előtt is, régi stílusú üvegosztással készült ablakait is én készítettem Mezei Gábor belsőépítész tervei alapján. Két idősebb segédem nagyon jól dolgozott a kezem alá. Ismerték a klasszikus szakmai fogásokat, ők még mesternél, gyakorlatból tanulták, mint én apámnál. Önálló iparomat 1999-ben adtam vissza, nyugdíjazásomat kérve. Olyan mértékben megnőttek az közterhek, hogy nem lehetett tovább vállalni a munkát. Ettől kezdve otthon dolgoztam gödi házamban.

- Vizer úr nem csak művelte, hanem oktatta is a szakmát. Hogyan történt ez, felkérték vagy a kamara delegálta?

-A kamarában az 1980-as évek végén, néhányunkra rábíztak szakmunkás oktatói és vizsgáztatási feladatokat. Mindezekhez, mint a szakma elsajátításához is rengeteg türelem kell. Talán ezt látta meg bennem az Oktatási Minisztérium illetékese. Amikor három évre hosszabbították a képzési időt, a gyakorlati képzés vizsgaanyagának megírására is felkértek. Így válhatott valóra régi álmom: a Soproni Faipari Egyetem címzetes faipari hallgatójává fogadott. A faipari technikumban, ahol 1959-ben végeztem, érettségiztettem is a közelmúltban. A vizsgák közben láttam, hogy néhány diák milyen komoly anyagi gondokkal küzd, különösen az utóbbi időkben. Édesapám, id. Vizer József műbútorasztalos-mester emlékére díjat alapítottam, amelyet minden évben a Kozma Lajos Faipari Szakközépiskola végzős diákjai közül az kap, akinek vizsgamunkáját a szakmai kollégium legjobbnak ítéli.

- Gyanítom, teljes az élete. Mivel foglalkozik mostanában?

- 2001-ben alakult a Magyar Faipari Egyesület, melynek vezetőségi tagja vagyok. Azon dolgozunk, hogy Makovecz Imre tervezésében felépíthessük a Magyar Faipar Házát Újpesten. Az önkormányzat által adományozott telken a néhai Cseh Lajos asztalos, Cseh Mária színésznő édesapja Istvántelki úti üzemének helyén állna az emlékház. Megvalósítása anyagi kérdés, remélhetőleg tudunk uniós pályázaton hozzájárulást szerezni. Egyébként az év nagy részét Aberdeenben töltöm, pár hónapra, az itteni ügyeket intézni haza-hazatérek, ugyanis fiam, aki egy ideje Skóciában él, pár éve elhívott magához, ne töltsem egyedül a napjaim.

Szöllősy Marianne

Sebesy Zsanett (5-ös sorszámmal), Korsós Réka (4-es), Kapusi Vivien Bianka (3-as), Jakusch Kinga (2-es) és Sztehlo Adrienn (1-es). Az óvári zsűri Kapusi Vivien Biankát és Jakusch Kingát ítélte a legcsinosabbnak.

EGYETEM SZÉPE ROAD-SHOW

Az egyetem Hallgatói Önkormányzata által szervezett Nyugat-magyarországi Egyetem Szépe 2010 soproni elődöntőjén március 10-én tizenkét bájos hallgató mutatkozott be. A mosonmagyaróvári elődöntőjére öt, Győrben három versenyző jelentkezett. A lányok estélyiben, utcai ruhában, valamint fürdőruhában vonultak végig a kifutón. Sopron volt a Nyugat-magyarországi Egyetem szépség-road-show-jának első állomása. A szépségverseny döntőjének eredményeit következő számunkban közöljük. (Fotó: Petyus András)

Nagy Renáta és Stolcz Nikolett képviselte Győrt – ők továbbjutottak a 2010. április 29-én megrendezésre kerülő szombathelyi döntőbe –, Varga Csilla (középen) Székesfehérvár színeiben indult.

ARANYÉRMES LETT A NYME NŐI KOSÁRCSAPATA

Elsöprő győzelmet arattak a NYME női kosarasai az április 1-3. között Sopronban rendezett Magyar Egyetemi-Főiskolai Országos Bajnokság döntőjén. A Krasznai Ferenc Sportcsarnokban rendezett döntő házigazdája a Nyugat-magyarországi Egyetem volt, melynek férfi és női csapata is bejutott a legjobb négy közé. Már ekkor sejteni lehetett, hogy izgalmas mérkőzések elé néznek a kosárlabda rajongók. Egyetemünk kosaras lányai végül látványos játékkal, egészen a dobogó legfelső fokáig jutottak. Az aranyérmes csapat edzője Baloghné Bakk Adrienn, a Benedek Elek Pedagógiai Kar tanársegéde, valamint Palkovits Tamás volt. Eredményükhöz szívből gratulálunk!

A győztes női csapat az Eötvös Lóránd Tudományegyetem (Budapest), a Semmelweis Egyetem /TF/ (Budapest) és a Szegedi Tudományegyetem csapatát utasította maga mögé.

Az NYME férficsapata szintén nagyszerű eredményt, harmadik helyezést ért el.

Fotó: Petyus András